

Raportul special

Controalele din domeniul pescuitului în UE: sunt necesare eforturi suplimentare

[prezentat în temeiul articolului 287 alineatul (4) al
doilea paragraf TFUE]

4
1977 - 2017

CURTEA DE
CONTURI
EUROPEANĂ

Echipa de audit

Rapoartele speciale ale Curții de Conturi Europene prezintă rezultatele unor audituri de conformitate sau ale unor audituri ale performanței care au ca obiect domenii specifice ale bugetului sau aspecte specifice legate de gestiune. Curtea selectează și concepe aceste sarcini de audit astfel încât impactul lor să fie maxim, luând în considerare riscurile existente la adresa performanței sau a conformității, nivelul de venituri sau de cheltuieli implicat, schimbările preconizate și interesul existent în mediul politic și în rândul publicului larg.

Acest raport a fost adoptat de Camera de audit I – condusă de domnul Phil Wynn Owen, membru al Curții de Conturi Europene – cameră specializată pe domeniile aferente utilizării sustenabile a resurselor naturale. Auditul a fost condus de domnul Janusz Wojciechowski, membru al Curții de Conturi Europene, sprijinit de: Kinga Wiśniewska-Danek, șefă de cabinet; Katarzyna Radecka-Moroz, atașată în cadrul cabinetului; Colm Friel, manager principal; Maria Luisa Gómez-Valcárcel, coordonatoare. Echipa de audit a fost formată din: Oana Dumitrescu, Armando do Jogo, Aris Konstantinidis, Bernard Moya, Mihaela Pavel și Frédéric Soblet.

De la stânga la dreapta: Oana Dumitrescu, Armando do Jogo, Maria Luisa Gómez-Valcárcel, Bernard Moya, Janusz Wojciechowski, Frédéric Soblet, Kinga Wiśniewska-Danek, Aris Konstantinidis, Katarzyna Radecka-Moroz, Colm Friel.

CUPRINS

	Puncte
Acronime	
Glosar	
Sinteză	I-IX
Introducere	1-11
Politica europeană în domeniul pescuitului	1-3
Sistemul de control prevăzut de politica comună în domeniul pescuitului	4-8
Rolul Comisiei și al Agenției Europene pentru Controlul Pescuitului	9-11
Sfera și abordarea auditului	12-13
Observații	14-92
Informațiile privind caracteristicile flotei care erau disponibile în registru nu erau întotdeauna exacte și verificate	14-24
Controalele privind capacitatea de pescuit erau incomplete	15-20
Informațiile conținute în registrele flotelor nu erau întotdeauna exacte	21-24
Măsurile de gestionare a pescuitului erau puse în aplicare în mod corect, dar existau lacune semnificative în ceea ce privește cerințele de control pentru navele mici	25-41
Sistemele de monitorizare a navelor furnizează informații importante de monitorizare, însă exclud o mare parte a flotei de pescuit	27-32
Capturile totale admisibile, cotele și regimurile efortului de pescuit au fost bine administrate în general, dar, uneori, era dificil să se monitorizeze măsurile tehnice de conservare	33-41
Datele privind activitățile de pescuit colectate în temeiul Regulamentului privind controlul erau incomplete și nefiabile	42-71
Datele statelor membre privind capturile pentru navele mai mici care nu trebuie să transmită declarații în format electronic erau incomplete și, uneori, incorecte	47-54
Datele privind vânzările nu erau suficient de cuprinzătoare sau nu erau coerente cu declarațiile de debarcare	55-56

Sistemul de schimb de informații între statele membre s-a dovedit a fi ineficace	57-60
Sistemele și procesele de validare a datelor prezentau deficiențe	61-64
Comisia nu a primit seturi complete de date validate de la statele membre	65-71
Sistemul de inspecție era funcțional, însă deficiențele în ceea ce privește aplicarea sancțiunilor au scăzut eficacitatea punerii în aplicare a acestuia	72-92
Statele membre au planificat, în general, bine inspecțiile, însă rapoartele de inspecție trebuie să fie mai standardizate și mai bine înregistrate	73-79
Nu toate activitățile de inspecție au fost consemnate în baza de date națională	80
Sancțiunile aplicate nu erau întotdeauna disuasive, proporționale și eficace	81-92
Concluzii și recomandări	93-101
Anexa I - Date privind pescuitul – tipuri de documente solicitate în statele membre vizitate	
Anexa II - Gestionarea cotelor și a eforturilor de pescuit în statele membre vizitate	
Anexa III - Cadrul pentru colectarea datelor	
Anexa IV - Organizarea inspecțiilor în statele membre vizitate	
Răspunsurile Comisiei	

ACRONIME

CMP	centru de monitorizare a pescuitului
EFCA	Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului
ERS	sistemul electronică de comunicare a datelor privind activitățile de pescuit (<i>Electronic Reporting System</i>)
FAO	Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (<i>Food and Agriculture Organization</i>)
FIDES	sistemul de schimb de date privind pescuitul (<i>Fisheries Information Data Exchange System</i>)
GFCM	Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană (<i>General Fisheries Commission for the Mediterranean</i>)
kW	putere a motorului în kilowați
TAC	captură totală admisibilă (<i>Total Allowable Catch</i>)
TB	tonaj brut
UE	Uniunea Europeană
VMS	sistem de monitorizare prin satelit a navelor de pescuit (<i>Vessels Monitoring System</i>)

GLOSAR

Autorizație de pescuit: document oficial, în plus față de licența de pescuit, în temeiul căruia o navă de pescuit din UE poate desfășura activități specifice de pescuit în cursul unei perioade determinate, într-o anumită zonă de pescuit sau pentru o anumită populație de pește în anumite condiții.

Capacitate de pescuit: cantitatea de pește care poate fi capturată în cursul unei anumite perioade de către o navă sau de o flotă, atunci când capacitatea este utilizată la maximum și dacă sunt întrunite anumite condiții referitoare la resurse. În contextul politicii comune în domeniul pescuitului, capacitatea de pescuit se măsoară prin tonajul unei nave exprimat în GT (tonaj brut) și puterea motorului acesteia exprimată în kW (kilowați), astfel cum sunt definite în articolele 4 și 5 din Regulamentul (CEE) nr. 2930/86 al Consiliului¹.

Centru de monitorizare a pescuitului: centru operațional înființat de un stat membru de pavilion și echipat cu materiale și programe informatice care să permită recepționarea și prelucrarea automată a datelor și transmiterea electronică a acestora.

DG MARE: Direcția Generală Afaceri Maritime și Pescuit

Efort de pescuit: în cazul unei nave de pescuit, produsul capacității și al activității acesteia; în cazul unui grup de nave de pescuit, totalul eforturilor de pescuit ale tuturor navelor din grup.

Eurostat: Oficiul pentru Statistică al Uniunii Europene.

Licență de pescuit: un document oficial care conferă titularului său dreptul, astfel cum este definit de normele naționale, de a utiliza o anumită capacitate de pescuit în scopul exploatarei comerciale a resurselor acvatice vii. Aceasta conține cerințele minime privind identificarea, caracteristicile tehnice și echiparea unei nave de pescuit a Uniunii.

Nave de mici dimensiuni: exclusiv în scopul acestui raport, navele cu o lungime mai mică de 15 metri.

Organizație regională de gestionare a pescuitului: o organizație subregională, regională sau similară având competența, recunoscută în temeiul dreptului internațional, de a institui măsuri de conservare

¹ Regulamentul (CEE) nr. 2930/86 al Consiliului din 22 septembrie 1986 de definire a caracteristicilor vaselor de pescuit (JO L 274, 25.9.1986, p. 1).

și gestionare a resurselor marine vii aflate în responsabilitatea sa, în virtutea convenției sau acordului prin care a fost instituită.

Registrul flotei de pescuit a UE: registru ținut de Comisie, care conține informații cu privire la toate navele de pescuit ale Uniunii.

Registrul național al flotei: registrul ținut de fiecare stat membru, în care figurează toate navele de pescuit care arborează pavilionul său.

Sistem de monitorizare a navelor: sistem de monitorizare prin satelit a navelor de pescuit care furnizează date la intervale regulate autorităților din domeniul pescuitului (Centrul de monitorizare a pescuitului) cu privire la locul în care se află nava, cursul și viteza acesteia.

Sistem de raportare electronică a inspecțiilor: sistem dezvoltat de EFCA pentru a permite statelor membre să facă schimb de date din rapoartele de inspecție.

Stat de pavilion: statul în care este înregistrată o anumită navă.

SINTEZĂ

I. Politica comună în domeniul pescuitului urmărește să asigure durabilitatea stocurilor de pește și a sectorului pescuitului pe termen lung. Multe stocuri continuă să fie pescuite excesiv, astfel încât sunt necesare eforturi suplimentare pentru o gestionare eficientă a pescuitului. Prin urmare, politica comună în domeniul pescuitului include măsuri de limitare a capacității flotei de pescuit și de gestionare a pescuitului prin impunerea unor limite în ceea ce privește capturile (cum ar fi cotele) și activitățile de pescuit (cum ar fi restricțiile privind efortul de pescuit sau norme tehnice pentru anumite activități de pescuit). Succesul politicii comune în domeniul pescuitului depinde de conceperea și punerea în aplicare a unui sistem eficient de control. Ultima reformă a sistemului de control din cadrul acestei politici datează din 2009 și ea a avut drept scop corectarea deficiențelor grave existente la momentul respectiv, ce fuseseră identificate de Curte în Raportul său special nr. 7/2007.

II. Auditul Curții a vizat să răspundă la întrebarea: „Dispune Uniunea Europeană (UE) de un sistem eficient de control al pescuitului?”

III. De la auditul Curții din 2007 și în urma reformei Regulamentului privind controlul pescuitului, statele membre și Comisia au înregistrat progrese în mai multe domenii. Cu toate acestea, Curtea a constatat că, din cauza deficiențelor semnificative care afectau majoritatea domeniilor auditate, UE nu dispunea încă de un sistem de control al pescuitului suficient de eficient pentru a contribui la succesul politicii comune în domeniul pescuitului. Statele membre nu puseseră încă pe deplin în aplicare Regulamentul UE privind controlul pescuitului, iar anumite dispoziții din regulament urmau să necesite modificări pentru a permite statelor membre să controleze în mod eficient activitățile de pescuit.

IV. Statele membre vizitate de Curte nu verificau în măsură suficientă exactitatea datelor privind capacitatea flotelor proprii și a informațiilor cu privire la nave din registrul flotei. Regulamentul privind controlul prevede în mod expres norme pentru verificarea documentară și fizică a puterii motorului, însă nu prevede niciun fel de dispoziții pentru verificările tonajului brut. Curtea a observat că cele patru state membre vizitate nu verificau, într-adevăr, tonajul navelor lor de pescuit și că două dintre ele nu efectuaseră încă

verificările necesare ale puterii motorului. În plus, Curtea a identificat un număr semnificativ de discrepanțe între detaliile privind nava înregistrate în registrul flotei și cele incluse în documentele justificative.

V. Curtea a constatat că, în general, statele membre examinate puneau în aplicare în mod adecvat măsurile de gestionare a pescuitului. Sistemele statelor membre de monitorizare a navelor de pescuit bazate pe tehnologii de localizare prin satelit furnizau informații importante pentru monitorizarea și controlul activităților de pescuit. Cu toate acestea, ca urmare a aplicării normelor din Regulamentul privind controlul, 89 % din flota UE nu era monitorizată prin sistemul de monitorizare prin satelit, lucru care a împiedicat gestionarea eficace a pescuitului în anumite activități de pescuit și pentru anumite specii de pește.

VI. Statele membre vizitate au gestionat bine utilizarea cotelor de pescuit care le-au fost alocate. Cu toate acestea, în cazurile în care au autorizat organizațiile de producători să gestioneze repartizarea cotelor, autoritățile statelor membre nu cunoșteau întotdeauna care au fost criteriile utilizate pentru a aloca cotele fiecărui beneficiar. Din cauza acestei lipse de transparență, este dificil ca statele membre să cunoască cine sunt beneficiarii reali ai posibilităților de pescuit și, prin urmare, să evalueze eventualul impact negativ asupra mediului și a economiilor locale și, după caz, să ia măsurile corective care se impun. În plus, această lipsă de transparență sporește riscul ca interesele specifice ale anumitor operatori economici să fie favorizate în detrimentul altora. Monitorizarea respectării măsurilor de gestionare a pescuitului a fost dificilă, în special în cazul navelor neconectate la sisteme de monitorizare prin satelit. Cu toate acestea, Curtea a identificat exemple de bune practici, în care organizațiile profesionale din domeniul pescuitului impuneau membrilor lor să respecte măsuri de conservare suplimentare, dar mai specifice, față de cele prevăzute de politica comună în domeniul pescuitului.

VII. Datele privind activitățile de pescuit colectate în cadrul Regulamentului privind controlul nu erau suficient de complete și de fiabile. Datele privind capturile pentru navele care prezintă declarații pe suport de hârtie (și care reprezintă o parte semnificativă a flotei UE) erau incomplete și, de multe ori, înregistrate incorect în bazele de date ale statelor membre. Existau discrepanțe semnificative între debarcărilor declarate și înregistrările ulterioare privind prima vânzare. Două dintre cele patru state membre vizitate nu partajau și

nu urmăreau în măsură suficientă informațiile de la un stat membru de pavilion la alt stat membru cu privire la activitățile navelor. Procesele statelor membre de validare a datelor erau insuficiente. În plus, existau diferențe semnificative între datele privind capturile totale înregistrate de statele membre și cele aflate la dispoziția Comisiei. Conform Regulamentului privind controlul, statele membre au obligația de a transmite date agregate privind capturile pe stocuri de pește. Cu toate acestea, faptul că regulamentul nu prevede și obligația de a raporta în detaliu cu privire la zonele de pescuit, la dimensiunea navelor și la uneltele de pescuit limitează posibilitatea de a se efectua o analiză detaliată a activității flotei europene.

VIII. În general, statele membre vizitate au planificat și au efectuat în mod corespunzător inspecțiile în domeniul pescuitului. Cu toate acestea, lipsa accesului în timp real al inspectorilor la informații privind navele a redus eficacitatea inspecțiilor. Statele membre instituiseră proceduri de inspecție standardizate, însă Curtea a identificat cazuri în care inspectorii nu utilizaseră modelele de rapoarte disponibile. Rezultatele inspecțiilor nu erau întotdeauna raportate corect în bazele de date naționale. De asemenea, Curtea a constatat că sancțiunile aplicate nu erau întotdeauna disuasive. Gradul în care era aplicat sistemul de puncte, una dintre principalele inovații ale actualului Regulament privind controlul, care are rolul de a asigura un tratament egal al operatorilor de pescuit, varia foarte mult de la un stat membru vizitat la altul și chiar în cadrul aceluiași stat membru. Nu în ultimul rând, în prezent nu există un registru european de evidență a încălcărilor și a sancțiunilor, care ar permite o mai bună monitorizare a punctelor aplicate, o analiză a riscurilor mai eficace și o transparență sporită între statele membre.

IX. Curtea formulează o serie de recomandări în atenția Comisiei și a statelor membre, cu scopul de a îmbunătăți fiabilitatea informațiilor privind flotele de pescuit, monitorizarea măsurilor de gestionare a pescuitului, fiabilitatea datelor privind pescuitul și inspecțiile și sancțiunile.

INTRODUCERE

Politica europeană în domeniul pescuitului

1. Scopul principal al politicii comune în domeniul pescuitului, conform celei mai recente revizuirii din 2013, este de a asigura durabilitatea sectoarelor pescuitului și acvaculturii pe termen lung din punct de vedere ecologic, economic și social. Acest obiectiv reprezintă o adevărată provocare, deoarece, de-a lungul timpului, unele stocuri de pește din apele Uniunii Europene s-au diminuat ca urmare a pescuitului excesiv. Prin urmare, politica comună în domeniul pescuitului vizează să reducă presiunea asupra stocurilor de pește prin adoptarea unei abordări precaute² și prin stabilirea unor limite de captură pe baza celor mai bune informații științifice disponibile privind resursele. Această politică urmărește, de asemenea, să asigure un echilibru între capacitatea flotei și resursele piscicole disponibile. Din acest motiv, UE a stabilit un plafon pentru capacitatea flotei europene la un nivel care să asigure un echilibru între aceasta și posibilitățile de pescuit disponibile de-a lungul timpului (a se vedea **caseta 1**), precum și măsuri de gestionare a pescuitului, pentru a se asigura durabilitatea sectorului pescuitului.

Caseta 1 – Echilibru între capacitatea flotei și posibilitățile de pescuit

UE își propune să obțină un echilibru durabil între capacitatea flotei de pescuit și posibilitățile de pescuit. Politica comună în domeniul pescuitului stabilește un plafon al capacității flotei de pescuit pentru fiecare stat membru, atât în ceea ce privește puterea motorului [în kilowați (kW)], cât și în ceea ce privește tonajul brut (TB). Este posibilă introducerea unor nave de pescuit noi în flotă numai după ieșirea din flotă a unei capacități similare (exprimate în kW și TB). Informațiile privind flotele naționale sunt păstrate în registrele privind flota ale statelor membre.

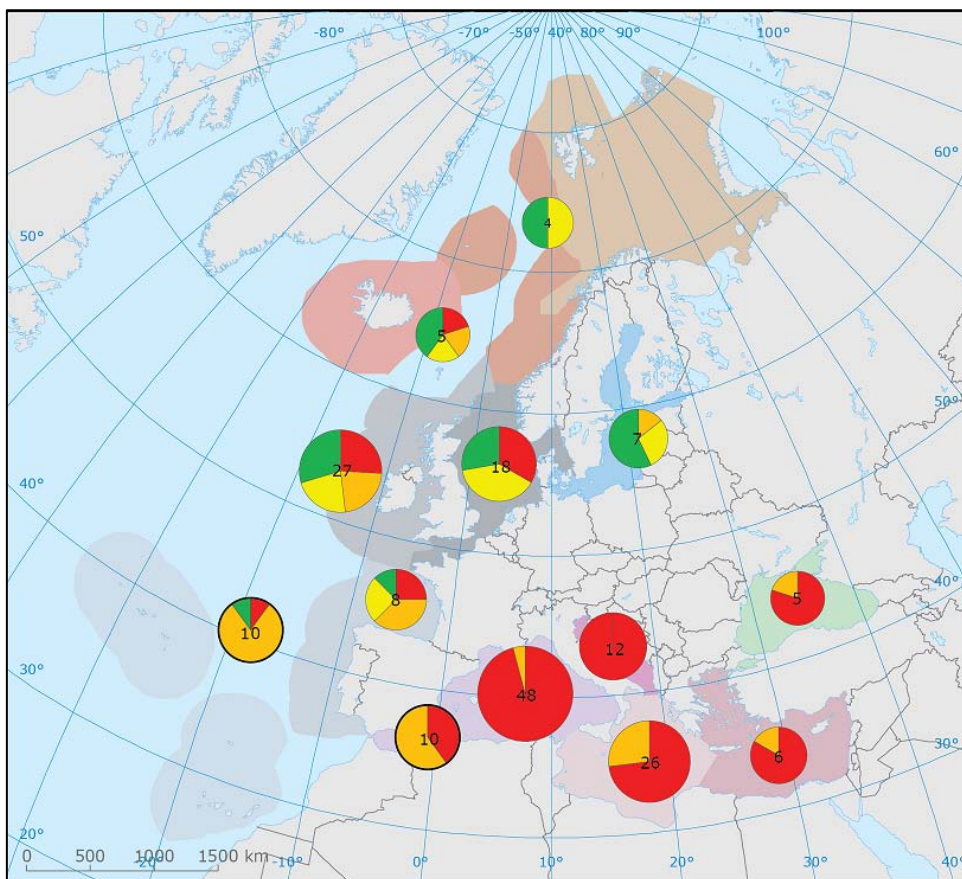
² Articolul 4 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului (JO L 354, 20.12.2013, p. 22): prin „abordare precaută a gestionării pescuitului”, astfel cum este menționată la articolul 6 din Acordul ONU privind stocurile de pește, se înțelege o abordare conform căreia absența unor recomandări științifice adecvate nu ar trebui să justifice decizia de a amâna sau a nu lua măsuri de gestionare pentru conservarea speciilor vizate, a speciilor asociate sau dependente, precum și a speciilor care nu sunt vizate și a mediului acestora.

Statele membre au obligația de a institui măsuri care să permită adaptarea, de-a lungul timpului, a capacității de pescuit a flotelor proprii în funcție de posibilitățile lor de pescuit. Licențele de pescuit, care conțin informații privind capacitatea și uneltele de pescuit, constituie unul dintre principalele instrumente care sunt utilizate pentru gestionarea capacității. În cazul segmentelor de flotă care prezintă o supracapacitate, statele membre trebuie să pună în aplicare un plan de acțiune pentru reducerea capacității la un nivel adecvat.

Statele membre prezintă în fiecare an un raport cu privire la eforturile lor de a asigura un echilibru între capacitatea și posibilitățile de pescuit. Rapoartele respective folosesc o serie de indicatori biologici, economici și specifici de la bordul navelor stabiliți de Comisie. Ele sunt trimise Comisiei și sunt revizuite de către Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit. După examinarea rapoartelor transmise de statele membre și a analizei acestui comitet, Comisia întocmește în fiecare an un raport de sinteză pe care îl prezintă Parlamentului European și Consiliului.

2. Cu toate acestea, cele mai recente recomandări științifice indică faptul că, în pofida unor îmbunătățiri, multe stocuri continuă să fie pescuite excesiv, în special cele din Marea Mediterană și Marea Neagră. ***Figura 1*** prezintă situația diferitelor stocuri de pește în funcție de bazinele maritime.

Figura 1 – Situația stocurilor de pește evaluate în mările regionale din Europa, din punctul de vedere al stării ecologice bune¹

Numărul stocurilor care au fost evaluate: X

Stocuri cu o rată de mortalitate și o capacitate de reproducere care asigură o stare ecologică bună

Stocuri cu o capacitate de reproducere care asigură o stare ecologică bună

Stocuri cu o rată de mortalitate care asigură o stare ecologică bună

Stocuri care nu asigură o stare ecologică bună

- (1) O stare ecologică bună înseamnă că diferitele utilizări ale resurselor marine au loc la un nivel sustenabil, asigurând continuitatea acestora pentru generațiile viitoare.

Sursa: site-ul Agenției Europene de Mediu (date furnizate, pentru Atlanticul de Nord-Est, de către Consiliul Internațional pentru Explorarea Apelor Maritime și, pentru Marea Mediterană și Marea Neagră, de către Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit), astfel cum a fost actualizat în 2016.

3. Măsurile de gestionare adoptate de Uniunea Europeană pot fi împărțite în două categorii principale (a se vedea **caseta 2**):

- măsuri de control al producției, care constau în principal în limitarea cantității capturilor pentru un anumit tip de pescuit, în special prin intermediul capturilor totale admisibile (*total allowable catches* - TAC) și al cotelor;
- măsuri de control al mijloacelor de producție, care vizează mijloacele de pescuit utilizate. Ele includ norme privind activitatea flotei, cum ar fi restricțiile privind accesul navelor de pescuit la anumite ape, controale privind efortul de pescuit care vizează să reglementeze capacitatea de pescuit și utilizarea navelor, precum și măsuri tehnice ce reglementează utilizarea uneltelor de pescuit și perioadele și zonele geografice în care este permis pescuitul.

Caseta 2 – Principalele măsuri de gestionare a pescuitului în UE

1. Măsuri de control al producției

Capturile totale admisibile (TAC) și cotele

Capturile totale admisibile sau posibilitățile de pescuit (exprimate în tone sau în număr de exemplare) sunt cantitățile maxime de pește care pot fi prelevate pentru un anumit tip de pescuit, dintr-o anumită zonă sau într-o anumită perioadă. În UE, s-au stabilit capturi totale admisibile pentru majoritatea stocurilor comerciale de pește. Comisia elaborează propuneri în acest sens în fiecare an (o dată la doi ani, în cazul stocurilor de pești de adâncime), pe baza recomandărilor științifice din partea organismelor consultative. Acestea pot include institute naționale de cercetare, Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit și Consiliul Internațional pentru Explorarea Apelor Maritime. În ceea ce privește stocurile care sunt partajate și gestionate în comun cu țări din afara UE, valorile TAC sunt convenite cu respectivele țări din afara UE.

Propunerile Comisiei privind capturile totale admisibile sunt analizate de mai multe comisii și sunt apoi dezbătute în cadrul Consiliului miniștrilor pescuitului cu ocazia Consiliului pentru pescuit din luna decembrie a fiecărui an. Consiliul de Miniștri adoptă valori TAC pentru anul următor, pentru fiecare specie și zonă, nu întotdeauna în conformitate cu propunerile Comisiei.

Capturile totale admisibile sunt repartizate în cote naționale, în conformitate cu un barem stabilit în 1983 și actualizat de-a lungul timpului, pe măsură ce noi state membre au aderat la Uniunea Europeană. Statele membre pot însă face schimb de cote în cursul anului. Cotele pot fi însoțite de

măsuri suplimentare menite să limiteze perioadele de pescuit, utilizarea anumitor unelte de pescuit sau accesul la anumite zone de pescuit.

2. Măsuri de control al mijloacelor de producție

Efortul de pescuit

Gestionarea efortului de pescuit este o combinație de restricții privind capacitatea flotei și privind timpul pe care aceasta din urmă îl poate petrece pe mare. UE definește efortul de pescuit drept capacitatea flotei [tonaj (TB) și puterea motorului (kW)], multiplicată cu numărul de zile petrecute pe mare. Abordările sunt adaptate pentru fiecare activitate de pescuit, ținându-se seama de tipul de unelte de pescuit utilizate și de principalele specii capturate. Restricțiile privind efortul de pescuit sunt aplicate în mod normal împreună cu capturile totale admisibile. Exemple de restricții ale efortului de pescuit se regăsesc în planul de gestionare a stocurilor de cambulă și de limbă-de-mare din Marea Nordului, în normele privind pescuitul în apele occidentale sau în planurile de gestionare pentru Marea Mediterană.

Măsuri tehnice

Măsurile tehnice sunt un set de norme care guvernează utilizarea uneltelor, precum și zonele și perioadele în care pescarii își pot exercita activitatea. Aceste măsuri includ specificații de utilizare și de proiectare a uneltelor de pescuit, dimensiunile minime ale ochiurilor de plasă, cerințele privind utilizarea uneltelor de pescuit selective pentru reducerea capturilor accidentale (când sunt capturate specii nedorite sau nevizate), precum și sezoanele și zonele de pescuit interzise.

Pentru a pune în aplicare și a monitoriza aceste măsuri de gestionare a activităților de pescuit și a impune respectarea lor, statele membre pot apela la instrumente precum licențele de pescuit și autorizațiile de pescuit, registrele flotei, sistemele de detectare a navelor și centrele de monitorizare a pescuitului (a se vedea glosarul), informații privind capturile și debarcările pentru navele aflate sub pavilionul lor, activități de inspecție și, dacă este necesar, sancțiuni.

Verificarea dimensiunii ochiului de plasă al năvoadelor.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

Sistemul de control prevăzut de politica comună în domeniul pescuitului

4. Pentru ca politica comună în domeniul pescuitului să poată asigura durabilitatea stocurilor de pește și a sectorului pescuitului, este esențial să existe un sistem de control eficace al măsurilor de gestionare a pescuitului și al activităților flotei. Acest sistem include controale privind capacitatea și activitatea flotei, pe de o parte, și respectarea măsurilor de gestionare, pe de altă parte, precum și măsuri de asigurare a respectării normelor în cazul în care se detectează încălcări și, acolo unde este necesar, sancțiuni. În plus, este nevoie de un cadru pentru a se asigura date fiabile privind flota și capturile, atât pentru a se permite luarea măsurilor corespunzătoare de gestionare a pescuitului, cât și pentru a susține rapoartele științifice.

5. Deși politica comună în domeniul pescuitului este operațională încă din anii 1970, primele sisteme de control datează din anii 1990. Acestea nu au fost însă suficiente pentru

a asigura respectarea politicii. Curtea a raportat cu privire la aceste probleme în 2007³. În urma raportului Curții, în 2009⁴ au fost adoptate reforme majore ale sistemului de control prevăzut de politica comună în domeniul pescuitului prin Regulamentul Consiliului privind controlul și, în 2011, prin norme de punere în aplicare adoptate de Comisie.

6. În conformitate cu Regulamentul privind controlul, responsabilitatea pentru controale revine statelor membre, acestea trebuind să aloce resurse adecvate și să instituie structurile necesare pentru a efectua controale la nivelul întregului lanț de producție. Există cerințe specifice pentru controlul flotei de pescuit, pentru respectarea măsurilor de gestionare, pentru cerințele de raportare și pentru inspecții și sancțiuni. Printre principalele instrumente de gestionare a flotei se numără registrul flotei (care conține caracteristicile tuturor navelor de pescuit, licențele de pescuit, autorizațiile de pescuit etc.) și sistemele de monitorizare prin satelit a poziției navei.

7. Cerințele de raportare cu privire la nave depind de dimensiunea acestora: pentru navele cu o lungime mai mică de 10 metri, nu există nicio obligație de raportare, în timp ce navele mai mari au obligația de transmitere electronică a datelor (a se vedea **anexa I** pentru mai multe informații). **Figura 2** prezintă componența flotei UE.

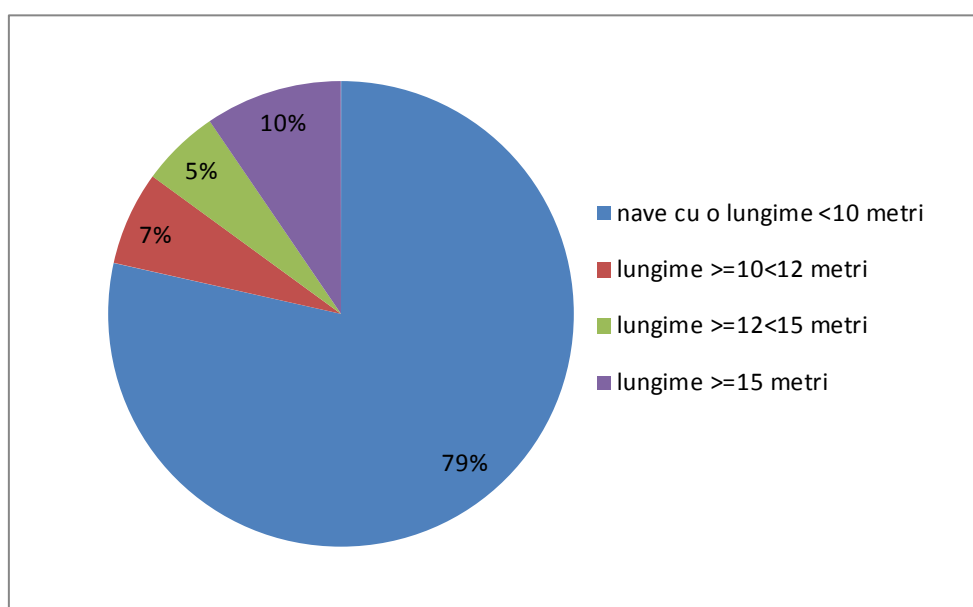
- Navele cu o lungime mai mică de 10 metri nu au obligația de a-și înregistra activitățile de pescuit.

³ Raportul special nr. 7/2007 privind sistemele de control, de inspecție și de sancțiuni în ceea ce privește normele de conservare a resurselor halieutice comunitare (JO C 317, 28.12.2007, p. 1).

⁴ Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem de control al Uniunii pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 847/96, (CE) nr. 2371/2002, (CE) nr. 811/2004, (CE) nr. 768/2005, (CE) nr. 2115/2005, (CE) nr. 2166/2005, (CE) nr. 388/2006, (CE) nr. 509/2007, (CE) nr. 676/2007, (CE) nr. 1098/2007, (CE) nr. 1300/2008, (CE) nr. 1342/2008 și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1627/94 și (CE) nr. 1966/2006 (JO L 343, 22.12.2009, p. 1). Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 404/2011 al Comisiei din 8 aprilie 2011 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului (JO L 112, 30.4.2011, p. 1).

- Navele cu lungimi cuprinse între 10 și 12 metri au obligația de a prezenta informații pe suport de hârtie cu privire la capturi și la debarcări.
- Navele cu o lungime mai mare de 12 metri au obligația de a prezenta informații în format electronic cu privire la capturi și la debarcări. Navele cu lungimi cuprinse între 12 și 15 metri pot fi însă exceptate de la cerința de transmitere electronică a datelor.

Figura 2 – Componenta flotei UE pe categorii de lungime

Sursa: Registrul european al flotei (84 280 de nave de pescuit, situația de la 31.12.2015).

8. Sistemul de control ar trebui să fie pus în aplicare prin activități de supraveghere și de inspecție. În caz de nerespectare, Regulamentul privind controlul prevede că statele membre trebuie să aplice sancțiuni eficace, proporționale și disuasive. Fiecare stat membru decide ce sancțiuni va aplica, în conformitate cu principiul subsidiarității. Din 2012, pentru a se asigura o aplicare echitabilă a sancțiunilor, statele membre au fost obligate să pună în aplicare un sistem de puncte de penalizare pentru titularii de licențe de pescuit și pentru comandanții navelor de pescuit. Aceste puncte se atribuie în cazul unor încălcări grave ale normelor în vigoare privind aplicarea politicii comune în domeniul pescuitului. În cazul în care se constată mai multe încălcări grave, punctele acumulate pot duce la suspendarea și, în cele din urmă,

la retragerea licenței de pescuit, precum și la neeligibilitatea pentru finanțare de la Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime.

Rolul Comisiei și al Agenției Europene pentru Controlul Pescuitului

9. Comisia monitorizează punerea în aplicare generală a politicii comune în domeniul pescuitului de către statele membre. Statele membre îi transmit datele relevante, în special privind capturile, utilizarea cotelor, efortul de pescuit și capacitatea flotei de pescuit. De asemenea, Comisia poate efectua audituri și inspecții și poate participa la inspecțiile naționale.

10. În situația în care constată că autoritățile naționale nu aplică normele privind pescuitul în mod corespunzător, Comisia încearcă să rezolve problemele prin dialog într-o primă etapă. Apoi poate dispune încetarea unei activități de pescuit până la soluționarea problemei. De asemenea, Comisia poate elabora un plan de acțiune, de comun acord cu autoritățile naționale, vizând îmbunătățirea situației. În cazul în care statul membru respectiv nu ia măsuri adecvate, Comisia poate lansa o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva statului membru în cauză.

11. Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului (EFCA) contribuie la asigurarea aplicării efective și uniforme a normelor politicii comune în domeniul pescuitului prin coordonarea operațională a activităților de control și de inspecție ale statelor membre. De asemenea, EFCA răspunde de coordonarea controalelor și a inspecțiilor comune efectuate de statele membre⁵. Aceste din urmă aspecte nu au fost analizate însă în cadrul acestui audit.

SFERA ȘI ABORDAREA AUDITULUI

12. Curtea s-a concentrat pe caracterul adecvat al principalelor cerințe ale Regulamentului privind controlul în domeniul pescuitului și pe punerea lor în aplicare de către statele membre vizitate. În acest sens, Curtea a căutat să răspundă la următoarea întrebare

⁵ Controalele comune sunt organizate în cadrul planurilor de desfășurare comune pentru programe specifice de control și inspecție.

generală de audit: „Dispune Uniunea Europeană de un sistem eficace de control al pescuitului?” Această întrebare principală a fost divizată în următoarele întrebări secundare:

- (a) *Dispun statele membre de informații fiabile cu privire la caracteristicile flotelor proprii?* Pentru a răspunde la această întrebare, Curtea a examinat modul în care statele membre au verificat componentele capacității flotei (în ceea ce privește kW și TB) și dacă registrul flotei era actualizat de statele membre.
- (b) *Sunt puse în aplicare în mod adecvat măsurile de gestionare a pescuitului?* În cadrul acestei întrebări secundare, Curtea a analizat modul în care statele membre au utilizat sistemele de monitorizare prin satelit a navelor de pescuit și modul în care și-au gestionat cotele de pescuit, regimurile efortului de pescuit și măsurile tehnice. Examinarea Curții a vizat mai degrabă aspecte de ordin general decât anumite tipuri de activități de pescuit.
- (c) *Sunt complete și fiabile datele necesare pentru gestionarea pescuitului?* Pentru a răspunde la această întrebare secundară, Curtea a examinat modul în care statele membre se asigurau că datele privind capturile și declarațiile de debarcare sunt cuprinzătoare, coerente și validate. Curtea a analizat modul în care statele membre partajau informațiile privind gestionarea, în special în situațiile în care navele dintr-un stat membru de pavilion⁶ pescuiesc în apele altuia. De asemenea, s-a examinat modul în care Comisia a consolidat datele furnizate de statele membre.
- (d) *Sunt planificate și efectuate în mod adecvat inspecțiile și sunt sancțiunile aplicate în mod corespunzător?* Curtea a examinat modul în care statele membre au planificat, au efectuat și au raportat cu privire la inspecțiile lor în domeniul pescuitului. De asemenea, s-a examinat dacă statele membre aplicau sancțiuni eficace în urma inspecțiilor. În acest sens, s-a analizat, în special, dacă sancțiunile erau disuasive sau nu și modul în care a fost pus în practică sistemul de puncte de penalizare.

⁶ Statul membru în care este înregistrată o anumită navă.

13. Auditul a fost efectuat în perioada aprilie-octombrie 2016. Acesta a inclus vizite la Comisia Europeană și în patru state membre [Spania, Franța, Italia și Regatul Unit (vizând în mod special Scoția⁷)]. Au fost selectate aceste state membre deoarece lor le corespunde mai mult de jumătate din capacitatea flotei UE și aproximativ jumătate din capturile de pește din UE și deoarece flotele lor erau active în Oceanul Atlantic și Marea Mediterană, zone care prezintă diferențe semnificative în ceea ce privește activitățile de pescuit și măsurile de gestionare a flotei.

OBSERVAȚII

Informațiile privind caracteristicile flotei care erau disponibile în registru nu erau întotdeauna exacte și verificate

14. Pentru a reduce presiunea asupra stocurilor, politica comună în domeniul pescuitului stabilește plafoane obligatorii pentru capacitatea flotelor statelor membre, precum și măsuri de gestionare pentru anumite activități de pescuit sau anumite stocuri de pește. Pentru a putea asigura atât respectarea plafonului de capacitate, cât și măsurile de gestionare aplicabile, statele membre au nevoie de informații fiabile și actualizate cu privire la capacitatea și la caracteristicile tehnice ale navelor lor de pescuit. Prin urmare, Curtea a examinat modul în care statele membre au verificat puterea motorului (în kW) și tonajul brut (TB) pentru navele lor și modul în care au monitorizat fiabilitatea registrelor flotelor.

Controalele privind capacitatea de pescuit erau incomplete

15. În conformitate cu Regulamentul privind controlul, statele membre trebuie să verifice respectarea plafonului lor autorizat pentru capacitate, exprimată ca putere a motorului (în kW) și ca tonaj brut (TB), aspecte utilizate de politica comună în domeniul pescuitului ca

⁷ Fiecare țară din Regatul Unit a instituit propriile sisteme pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute de politica comună în domeniul pescuitului. Auditul a fost efectuat în Scoția, iar observațiile și concluziile Curții se referă la sistemele și procedurile Scoției. Cu toate acestea, datele privind capturile au fost verificate pentru Regatul Unit, întrucât cele patru țări din acest stat membru nu comunică informații individuale Comisiei.

indicatori ai capacității unei nave de a captura pește. Capacitatea autorizată a navelor este înregistrată în registrul flotei.

16. Cu toate acestea, deși Regulamentul privind controlul prevede acest lucru, nu s-au adoptat deocamdată niciun fel de norme detaliate privind tonajul brut al flotelor. Drept rezultat, statele membre nu au efectuat măsurători complete ale navelor lor. În schimb, Regulamentul privind controlul prevede proceduri de verificare a puterii motorului. Potrivit regulamentului, începând cu ianuarie 2012, statele membre au obligația de a efectua o analiză a riscurilor și de a selecta un eșantion reprezentativ, cu privire la care trebuie să efectueze ulterior un control detaliat al documentelor; cu toate acestea, nu este stabilită frecvența cu care trebuie efectuate aceste controale. Dacă verificarea relevă că detaliile privind caracteristicile unei nave ar putea fi inexacte, puterea motorului trebuie să fie supusă unui control fizic⁸. Deși controalele fizice necesită resurse semnificative, ele fac posibilă identificarea oricăror modificări ale puterii motorului după punerea în funcțiune a unei nave și a motorului. În conformitate cu Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 2016 privind eforturile depuse de statele membre în 2014 pentru realizarea unui echilibru sustenabil între capacitatea de pescuit și posibilitățile de pescuit⁹, 17 dintre cele 23 de țări europene de coastă adoptaseră planuri de eșantionare pentru verificarea puterii motorului până la sfârșitul anului 2015.

17. Dintre cele patru țări vizitate, doar Spania și Regatul Unit (Scoția) efectuaseră acest control pe baza unui plan de eșantionare, conform reglementărilor. Informații detaliate sunt prezentate în **caseta 3**.

⁸ Articolul 41 din Regulamentul privind controlul și articolele 62 și 63 din normele de aplicare a acestuia.

⁹ COM(2016) 380 final din 10 iunie 2016: „Raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind eforturile depuse de statele membre în 2014 pentru realizarea unui echilibru sustenabil între capacitatea de pescuit și posibilitățile de pescuit”.

Caseta 3 — Verificarea puterii motorului efectuată în scopul aplicării cerințelor prevăzute de Regulamentul privind controlul

În Scoția, s-au efectuat controale fizice în 2013 și 2015. Analiza riscurilor utilizată și stabilirea dimensiunii eșantionului pentru controlul documentelor au fost realizate la nivel național. Numai una dintre cele 24 de nave inspectate fizic a avut o putere a motorului mai mare decât cea indicată în registru.

În Spania, s-au efectuat controale ale documentelor pe un eșantion aleatoriu de 97 de nave și, în 2015, s-au efectuat controale fizice la 15 nave din acest eșantion. În șapte dintre cele 15 cazuri, și anume 7 % din eșantionul inițial și 47 % din navele inspectate, controalele fizice au relevat că puterea efectivă a motorului navelor era mai mare decât cea indicată în registru.

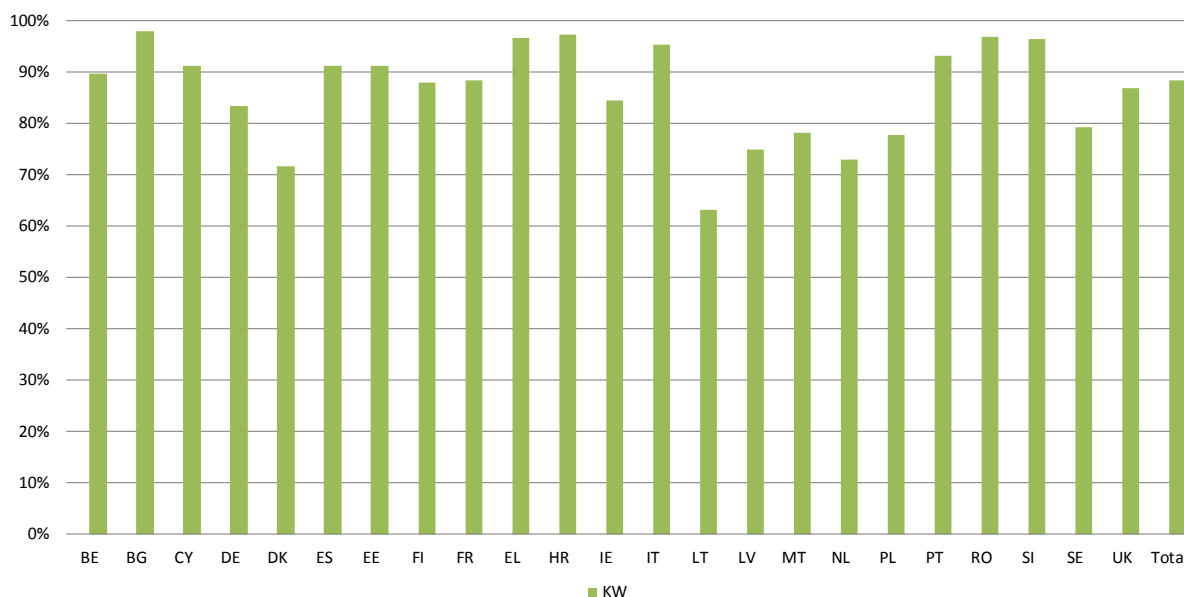
În ambele țări, autoritățile au luat măsurile necesare pentru a impune navelor să își regularizeze capacitatea excedentară și, în situațiile în care s-a considerat necesar, s-a interzis continuarea activității lor de pescuit.

18. Franța finalizase analiza riscurilor și începuse efectuarea verificărilor documentelor cu privire la puterea motorului. Rezultatele nu erau încă disponibile la momentul efectuării auditului. Potrivit informațiilor primite în cursul auditului, Italia nu începuse acest proces.

19. Potrivit raportului Comisiei din 2016 privind capacitatea flotei, toate statele membre de coastă respectau plafoanele stabilite pentru capacitatea flotei lor (a se vedea **figura 3**). Cu toate acestea, șase state (Bulgaria, Grecia, Croația, Italia, România și Slovenia) operau la aproape 95 % din plafonul capacității lor în ceea ce privește puterea motorului (în kW) și, prin urmare, prezentau un risc mai mare de a depăși plafoanele. Până la sfârșitul anului 2015, doar Croația și Bulgaria adoptaseră planuri de eșantionare pentru a verifica puterea motorului.

20. Chiar dacă controalele efectuate de autoritățile spaniole (a se vedea **caseta 3**) nu pot fi extrapolate la restul flotei, ele demonstrează cât de importantă este o abordare sistematică a verificării fizice a puterii motorului, în special în cazul statelor membre ale căror flote sunt aproape de plafonul privind capacitatea.

Figura 3 – Situația respectării plafoanelor exprimate în kW în noiembrie 2015, pe state membre (excluzând regiunile ultraperiferice)

Sursa: COM(2016) 380 final.

Informațiile conținute în registrele flotelor nu erau întotdeauna exacte

21. Fiecare stat membru deține un registru național, și anume o bază de date în cadrul căreia toate navele aflate sub pavilionul statului membru respectiv trebuie să fie înregistrate în conformitate cu legislația UE. Comisia Europeană ține un registru al flotei UE, care conține informații relevante despre nave furnizate în mod regulat de statele membre din registrele lor naționale. El include informații cum ar fi denumirea navei și numărul de înregistrare, uneltele de pescuit principale și secundare, lungimea maximă totală, tonajul brut (TB) și puterea motorului (kW).

22. Registrul flotei de pescuit este un instrument esențial pentru politica comună în domeniul pescuitului. El permite monitorizarea respectării plafoanelor privind capacitatea flotei de pescuit și furnizează date de bază pentru măsuri de gestionare cum ar fi restricțiile privind anumite unelte de pescuit, obligațiile de raportare ale navelor și sistemul de monitorizare a navelor.

23. Curtea a verificat acuratețea registrelor naționale și a identificat un număr semnificativ de discrepanțe între registru și documentele justificative pentru un eșantion¹⁰ de nave din trei dintre cele patru state membre auditate (a se vedea **caseta 4**). Existența unor informații nefiabile în registru reduce nivelul de încredere care poate fi acordat registrului UE ca instrument esențial pentru gestionarea politicii comune în domeniul pescuitului.

Caseta 4 – Discrepanțe remarcate în registrul flotei

În ceea ce privește Franța, Curtea a descoperit existența unor discrepanțe care afectau diferite tipuri de date din registrul flotei în 45 % din cazurile analizate. Aceste discrepanțe priveau puterea motorului în 26 % din cazuri și lungimea navelor în 16 % din cazuri.

În ceea ce privește Italia, Curtea a constatat că procedurile de gestionare a registrului național și a registrului UE erau atât de complexe încât era nevoie de mai multe luni pentru introducerea modificărilor caracteristicilor navelor în registru, lucru care a condus la apariția unor diferențe între cele două registre. Curtea a constatat că din registrul UE lipseau 19 nave, dar că acestea figurau în registrul național și a identificat un număr de 9 nave care lipseau din registrul național, dar care figurau în registrul UE. În plus, în cazul a 46 de nave, s-au observat diferențe între cele două registre.

În ceea ce privește Scoția, Curtea a constatat că, în 60 % din cazurile analizate, capacitatea navelor din registrul flotei nu coincidea cu capacitatea prezentată în documentele de înregistrare a navei; în cele mai multe cazuri, capacitatea înregistrată în registrul flotei o depășea pe cea prezentată în documentele justificative cu, în medie, 30 %.

24. Statele membre au obligația de a actualiza registrul UE o dată la trei luni, cu actualizări suplimentare ori de câte ori există o modificare semnificativă. În urma comparației datelor din registrele naționale cu cele din registrul UE de la sfârșitul anului 2015, Curtea a constatat că registrul UE era, în mare parte, actualizat și că reflecta informațiile din registrele naționale, Italia fiind singura excepție dintre statele membre vizitate.

¹⁰ Deși a solicitat informații pentru un eșantion de 20 de nave pentru fiecare port vizitat în statele membre, Curtea nu a obținut întotdeauna toate informațiile solicitate. Prin urmare, dimensiunea eșantionului analizat efectiv a variat de la un stat membru la altul.

Măsurile de gestionare a pescuitului erau puse în aplicare în mod corect, dar existau lacune semnificative în ceea ce privește cerințele de control pentru navele mici

25. Monitorizarea activităților de pescuit constituie o parte esențială a oricărei politici de dezvoltare durabilă a pescuitului și permite culegerea de informații care sunt folosite pentru a contribui la elaborarea unor măsuri adecvate de gestionare a pescuitului și la evaluarea acestora¹¹. Calitatea acestei monitorizări va avea un impact asupra eficacității măsurilor de gestionare.

26. Politica comună în domeniul pescuitului prevede un pachet de măsuri de gestionare a pescuitului (a se vedea punctul 3 și ***caseta 2***), printre care se pot enumera cotele, restricțiile efortului de pescuit și măsurile tehnice pentru activități specifice de pescuit. În plus, statele membre au obligația de a pune în aplicare și de a monitoriza și măsurile de gestionare a pescuitului prevăzute în legislația națională și internațională (inclusiv în rezoluțiile organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului), precum și de a se asigura că atât navele din UE, cât și navele străine care pescuiesc în apele UE respectă normele și restricțiile în vigoare.

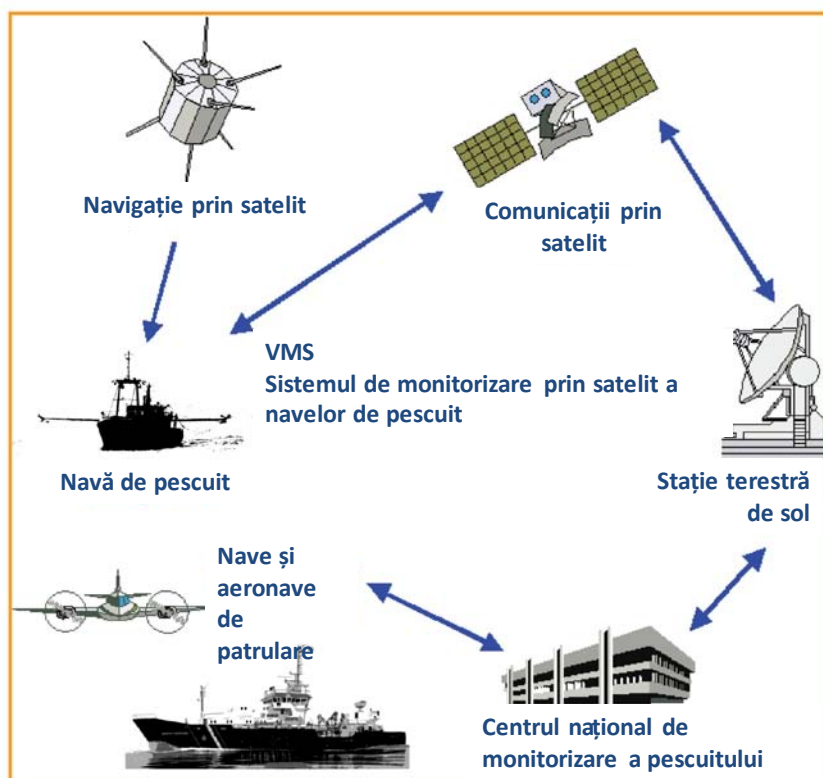
Sistemele de monitorizare a navelor furnizează informații importante de monitorizare, însă exclud o mare parte a flotei de pescuit

27. Regulamentul privind controlul prevede că statele membre trebuie să dispună de un centru de monitorizare a pescuitului (CMP) pentru prelucrarea automată a datelor transmise prin sistemul de monitorizare a navelor de către navele de pescuit aflate sub pavilionul lor. Dispozitivele de urmărire prin satelit montate la bordul navelor transmit datele de identificare a navelor și detalii privind poziția, data, ora, cursul și viteza navei (a se vedea ***figura 4***). Astfel, se furnizează în timp real informații foarte importante pentru monitorizarea activităților de pescuit și planificarea inspecțiilor. De exemplu, folosind informațiile privind viteza și poziția transmise de o navă, centrul de monitorizare a pescuitului poate detecta dacă aceasta pescuiește într-o zonă în care pescuitul este

¹¹ A Fishery Manager's Guidebook (Ghidul responsabilului cu pescuitul), FAO, 2009.

restricționat. Apoi, poate verifica dacă nava are sau nu autorizația necesară sau caracteristicile permise pentru activitățile de pescuit în zona respectivă.

Figura 4 – Funcționarea centrului de monitorizare a pescuitului

Sursa: DG MARE.

28. În statele membre vizitate, sistemele de monitorizare a navelor erau, în general, folosite în mod corect pentru planificarea inspecțiilor și monitorizarea activităților de pescuit ale navelor conectate la sistem. Cu toate acestea, în Italia, spre deosebire de celelalte țări vizitate, sistemul nu genera alerte automate atunci când navele intrau în zone în care pescuitul era restricționat, astfel încât să permită autorităților să verifice dacă nava era autorizată să pescuiască. Uneori, statele membre au stabilit condiții mai stricte decât cele impuse de Regulamentul privind controlul. De exemplu, pentru a putea verifica mai bine activitatea navelor în conformitate cu planul național de gestionare a pescuitului în Marea

Mediterană¹², Spania a impus tuturor navelor de pescuit cu plase-pungă¹³ și traulerelor¹⁴, indiferent de dimensiunea lor, să fie conectate la sistemul de monitorizare a navelor. În plus, unele autorități regionale din Spania au impus tuturor navelor care pescuiesc în anumite zone protejate să fie echipate cu sisteme de localizare mai simple (altele decât sistemul de monitorizare prin satelit).

29. Regulamentul privind controlul prevede obligația ca toate navele de pescuit care au o lungime de cel puțin 12 metri să fie dotate cu echipamente de monitorizare prin satelit a navelor. Statele membre pot excepta navele cu o lungime mai mică de 15 metri de la această obligație dacă acestea pescuiesc numai în apele statului membru de pavilion sau dacă nu petrec niciodată mai mult de 24 de ore pe mare din momentul plecării până la întoarcerea în port.

30. Analizând informațiile din registrul flotei UE, Curtea a constatat că 2 % din navele cu o lungime mai mare de 15 metri și titulare ale unei licențe de pescuit nu erau dotate cu echipamente de monitorizare prin satelit, contrar cerințelor prevăzute de Regulamentul privind controlul. Comisia detectase această neregulă, dar ea nu fusese corectată până la data auditului.

31. Având în vedere natura limitată a cerințelor Regulamentului privind controlul, la 31 decembrie 2015, 89 % din navele de pescuit din UE incluse în registrul UE nu dispuneau de echipamente de monitorizare prin satelit la bord (a se vedea **figura 5**). Dintre acestea, 95 % erau nave cu o lungime mai mică de 12 metri, care, conform Regulamentului privind controlul, nu sunt obligate să fie dotate cu echipamente de monitorizare prin satelit.

¹² Articolul 19 din Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 al Consiliului din 21 decembrie 2006 privind măsurile de gestionare pentru exploatarea durabilă a resurselor halieutice în Marea Mediterană, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2847/93 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1626/94 (JO L 409, 30.12.2006, p. 11) impune statelor membre obligația de a adopta planuri de gestionare în apele lor teritoriale pentru anumite activități de pescuit.

¹³ Nava de pescuit cu plasă-pungă este o navă care folosește o plasă mare întinsă în jurul unei zone întregi sau al unui banc de pești.

¹⁴ Traulerul este o navă care utilizează ca unealtă de pescuit o plasă mare numită „traul”.

Majoritatea navelor cu lungimi cuprinse între 12 și 15 metri (79 %) erau scutite de către statele membre de la obligația de a fi dotate cu astfel de echipamente. Curtea este conștientă de necesitatea de a se evita împovărearea excesivă a operatorilor de nave mici prin obligarea acestora de a fi echipați cu sisteme de localizare costisitoare și complexe, dar faptul că o parte importantă a flotei de pescuit nu dispune de astfel de echipamente reprezintă o lacună semnificativă a sistemului de gestionare a pescuitului, întrucât:

- în cazul în care nu sunt dotate cu echipamente de monitorizare prin satelit (sau cu alte sisteme de teledetecție a poziției, a cursului și a vitezei navelor), navele care intră în zone în care pescuitul este restricționat sau care pescuiesc în perioade când pescuitul este interzis pot fi detectate numai prin intermediul supravegherii aeriene sau maritime (nave de patrulare). Zonele în care pescuitul este restricționat și sezoanele interzise sunt măsuri tehnice importante pentru refacerea stocurilor;
- navele cu o lungime cuprinsă între 12 și 15 metri pot fi exceptate de la obligația de a instala echipamente de monitorizare prin satelit și de la transmiterea declarațiilor electronice dacă petrec mai puțin de 24 de ore pe mare sau dacă pescuiesc doar în apele teritoriale. Totuși, în absența unor echipamente de monitorizare prin satelit, aceste condiții nu pot fi verificate decât cu dificultate, cu excepția cazului în care autoritățile portuare impun navelor să le informeze la intrarea și la ieșirea din port, așa cum este cazul în Italia;
- navele autorizate să pescuiască în cadrul unui regim al efortului de pescuit pot fi verificate în mod eficace doar dacă sunt echipate cu un sistem de monitorizare prin satelit, cu excepția cazului în care furnizează alte informații (jurnale de pescuit în format electronic sau pe hârtie¹⁵ sau note de vânzare cu indicarea intervalului orar și a zonelor) suficient de rapid, ceea ce, totuși, nu se întâmplă în multe cazuri (a se vedea **caseta 5**);

¹⁵ Jurnalul de pescuit înregistrează activitatea de pescuit a unei nave.

- datele privind activitatea nu pot fi verificate încrucișat (speciile și cantitățile capturate în raport cu zona de captură comunicată prin sistemul de monitorizare prin satelit). Acest lucru împiedică, de asemenea, controlul automat al gradului de utilizare a cotelor.

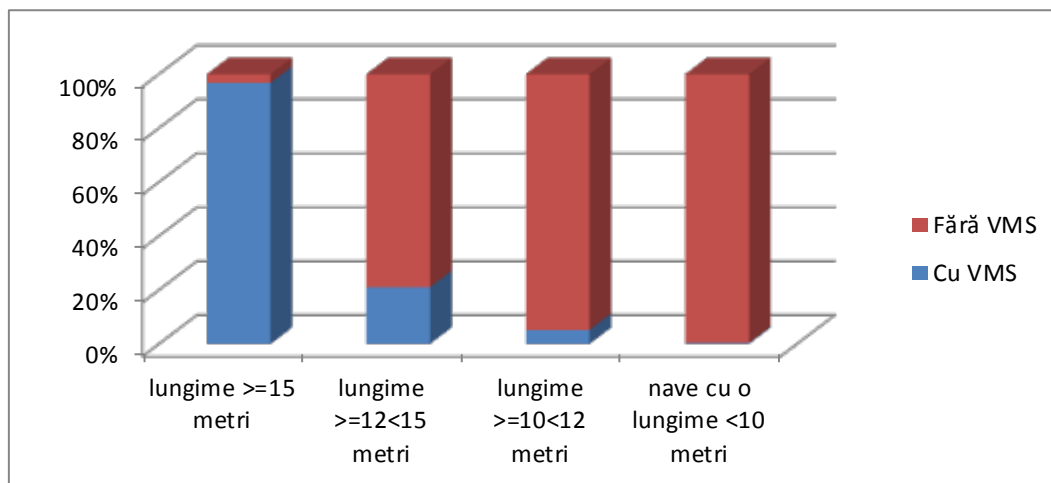
32. Navele care nu sunt dotate cu echipamente de monitorizare prin satelit au în general o lungime mai mică de 15 metri. Deși este probabil ca aceste nave să nu captureze, individual, cantități mari de pește, volumul total al capturilor realizate de acestea în anumite activități de pescuit și, în special, impactul lor asupra unor specii pot fi semnificative. Acesta este cazul, în special, al bazinului mediteraneean, unde majoritatea navelor aveau o lungime mai mică de 15 metri și situația multor stocuri era gravă (a se vedea ***figura 1***).

Port mediteraneean.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

Figura 5 – Ponderea navelor din flota UE dotate și nedotate cu echipamente de monitorizare prin satelit, pe categorii de lungime

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor din registrul european al flotei.

Capturile totale admisibile, cotele și regimurile efortului de pescuit au fost bine administrate în general, dar, uneori, era dificil să se monitorizeze măsurile tehnice de conservare

33. Așa cum s-a descris în introducere (punctul 3 și **caseta 2**), gestionarea resurselor piscicole ale UE se bazează în principal pe capturi totale admisibile (TAC) sau posibilități de pescuit stabilite pentru un anumit stoc, care sunt apoi repartizate între țările UE sub forma unor cote naționale, pe regimuri ale efortului de pescuit și pe măsuri tehnice. **Anexa II** furnizează informații suplimentare cu privire la modul în care statele membre vizitate au pus în aplicare cotele și regimurile de efort. Conform politicii comune în domeniul pescuitului, statele membre trebuie să repartizeze cota națională pe baza unor criterii transparente și obiective. Aceste criterii pot lua în considerare impactul pescuitului asupra mediului (de exemplu, tipul de unelte de pescuit sau tehnica de pescuit folosită de nave), antecedentele în materie de respectare a cerințelor, contribuția la economia locală și istoricul nivelurilor de capturi.

34. Statele membre au recurs la practici diferite pentru repartizarea cotei, practici care nu au fost comunicate Comisiei în integralitate. Unele au alocat cote direct navelor de pescuit, iar altele au autorizat organizațiile de producători să gestioneze cotele. În cazul din urmă,

statul membru nu cunoștea întotdeauna criteriile care au fost folosite pentru a distribui cotele sau cantitățile alocate fiecăruia dintre beneficiari. Acesta a fost cazul Scoției și al Franței pentru majoritatea speciilor. Din cauza acestei lipse de transparență, este dificil ca statele membre să cunoască cine sunt beneficiarii reali ai posibilităților de pescuit, ce unelte de pescuit folosesc aceștia și ce caracteristici au și, prin urmare, să evalueze eventualul impact negativ asupra mediului și a economiilor locale, de exemplu, și, după caz, să ia măsurile corective care se impun. Această lipsă de transparență în ceea ce privește repartizarea cotelor determină creșterea riscului de a fi favorizate interesele specifice ale anumitor operatori economici în detrimentul altora.

35. Statele membre au responsabilitatea de a se asigura că aceste cote nu sunt depășite. În cazul în care cota disponibilă pentru o anumită specie este epuizată, statul membru trebuie să dispună încetarea activității de pescuit și să informeze Comisia în acest sens. Comisia pune la dispoziția statelor membre un sistem de schimb de informații, care le permite, printre altele, să gestioneze cotele și să își transfere limite între ele. La sfârșitul anului, Comisia compară cota alocată statului membru respectiv (care include și transferurile primite de la alte state membre) cu gradul de consumare a acesteia. În cazul în care gradul de consumare pentru una sau mai multe specii a fost mai mare decât alocarea, cota pentru aceste specii se reduce în mod proporțional în anul următor pentru statul membru în cauză.

36. Curtea a examinat sistemul în vigoare pentru monitorizarea gradului de utilizare a cotelor în cele patru state membre vizitate. S-a constatat că gradul de utilizare a cotelor a fost monitorizat cu atenție urmând proceduri specifice care au necesitat eforturi administrative semnificative din partea statelor membre (a se vedea **anexa II**). Pentru speciile care fac obiectul cotelor, aceste proceduri ar putea compensa deficiențele constatate în ceea ce privește gestionarea generală a datelor privind capturile (a se vedea punctele 42-71). Curtea a comparat declarațiile transmise Comisiei de statele membre privind gradul de utilizare a cotelor pentru 2015 cu datele privind capturile furnizate de statele membre (pentru Spania, Italia și Regatul Unit, din datele referitoare la nave individuale). Curtea nu a identificat diferențe semnificative.

37. Statele membre au gestionat limitele stabilite pentru regimurile efortului de pescuit (a se vedea **caseta 2**) prin acordarea de autorizații de pescuit navelor care respectau

condițiile cerute (de exemplu, în ceea ce privește caracteristicile navei sau uneltele de pescuit). Numărul maxim de zile de activități de pescuit a fost stabilit luându-se în considerare capacitatea totală a navelor autorizate. Pentru a monitoriza utilizarea acestui efort de pescuit, în general, statele membre au calculat manual numărul de zile petrecute pe mare de către nave. Uneori, aceste informații erau dificil de obținut în cazul navelor care nu dispuneau de echipamente de monitorizare prin satelit, iar statele membre au fost nevoite în aceste situații să se raporteze la alte informații care să le permită să identifice sau să estimeze această durată (jurnale de pescuit, note de vânzare). Statele membre au folosit abordări diferite pentru a calcula zilele petrecute pe mare¹⁶. În cazul în care regimul se aplică mai multor state membre, acest lucru poate duce la diferențe de la un stat membru la altul în ceea ce privește timpul efectiv alocat pentru pescuit navelor și la inexactități în calcularea gradului consolidat de utilizare a efortului.

38. La momentul actual, există peste 30 de regulamente care conțin măsuri tehnice de pescuit (a se vedea **caseta 2**) aplicabile atât apelor UE, cât și celor din afara UE în care operează nave din UE. În martie 2016, Comisia a prezentat o propunere de regulament privind măsurile tehnice, cu accent pe regionalizare și pe simplificare¹⁷.

39. Măsurile tehnice prezintă o importanță deosebită în Marea Mediterană, unde, spre deosebire de Oceanul Atlantic, sistemul de gestionare a pescuitului nu se bazează pe cote, iar stocurile de pește nu se află într-o stare ecologică bună (a se vedea **figura 1**). Potrivit Comisiei¹⁸, aproximativ 95 % din stocurile de pește din Marea Mediterană evaluate sunt supraexploatate.

40. După cum a constatat Curtea, pescarii întâmpinau dificultăți la aplicarea măsurilor tehnice și inspectorii la controlarea lor, ca urmare a numărului mare de măsuri care erau

¹⁶ De exemplu, în Spania, efortul de pescuit se calculează în multipli de zile întregi, în timp ce, în Scoția, numărul de zile se calculează în funcție de durata ieșirii în larg.

¹⁷ COM(2016) 134 final din 11 martie 2016.

¹⁸ COM(2016) 380 final.

aplicabile în Marea Mediterană¹⁹. Acest lucru a fost confirmat de părțile interesate²⁰ cu care Curtea a purtat discuții. În plus, majoritatea navelor de pescuit care operau în Marea Mediterană erau de mici dimensiuni²¹ și, în consecință, erau exceptate de la obligația de a fi echipate cu sistem de monitorizare prin satelit și cu sistem de comunicații electronice. Acesta este un alt factor care împiedică gestionarea pescuitului, prin limitarea posibilităților de a controla activitățile flotei și capturile.

41. Curtea a observat că, în special în Spania și în Franța, organizațiile profesionale din domeniul pescuitului au solicitat membrilor lor să respecte măsuri tehnice și de control suplimentare în afară de cele prevăzute de legislația UE (de exemplu, încetări suplimentare ale activității, în plus față de intervalele impuse de autorități, dimensiuni minime mai mari ale capturii, obligații de echipare cu sistem de monitorizare prin satelit pentru navele mai mici, controale *inter pares* suplimentare). Aceste măsuri erau mai bine adaptate la specificul regiunilor în cauză și, prin urmare, mai ușor de înțeles și de aplicat de către pescari. Ar trebui să se valorifice aceste cunoștințe și acest angajament la nivel regional, în special în cadrul viitorului proces decizional regional (a se vedea punctul 38).

¹⁹ Temeiul juridic pentru gestionarea măsurilor tehnice pentru pescuit în UE este Regulamentul (CE) nr. 1967/2006. Pentru Marea Mediterană, cadrul general de reglementare este completat de două alte regulamente: Regulamentul (UE) nr. 1343/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2011 privind unele dispoziții referitoare la pescuitul în zona Acordului CGPM (Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană) și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1967/2006 al Consiliului privind măsurile de gestionare pentru exploatarea durabilă a resurselor halieutice în Marea Mediterană (JO L 347, 30.12.2011, p. 44) și Regulamentul (UE) 2016/1627 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2016 privind un plan multianual de refacere a stocurilor de ton roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 302/2009 al Consiliului (JO L 252, 16.9.2016, p. 1). Sunt aplicabile, de asemenea, alte șase regulamente ale UE și legislația națională.

²⁰ Pescari, inspectori, autorități etc.

²¹ „Navele de mici dimensiuni, identificate ca nave polivalente mici cu o lungime maximă de 12 m [...], reprezintă 80 % din numărul total de nave” [din Marea Mediterană și Marea Neagră]. *The State of Mediterranean and Black Sea Fisheries 2016* (Situația pescuitului în Marea Mediterană și Marea Neagră în 2016), Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană.

Datele privind activitățile de pescuit colectate în temeiul Regulamentului privind controlul erau incomplete și nefiabile

42. Pentru a se atinge obiectivul de exploatare durabilă a resurselor piscicole, trebuie asigurat un echilibru între nivelurile existente ale stocurilor și intensitatea activității de pescuit. Este foarte important să existe date fiabile și complete cu privire la capturile de pește, atât în scopul evaluării științifice a stocurilor, cât și în vederea luării măsurilor de gestionare adecvate pentru a se asigura conservarea sau refacerea stocurilor. Odată aprobate, măsurile trebuie să fie aplicate în mod corect și trebuie să fie controlată activitatea flotei.

43. Regulamentul privind controlul prevede că toate navele cu o lungime totală de 10 metri sau mai mare au obligația de a transmite un set de documente, în format electronic [prin intermediul Sistemului electronic de comunicare a datelor (*Electronic Reporting System - ERS*)²²] sau pe suport de hârtie. Setul include jurnale de pescuit, declarații de debarcare și note de vânzare pentru cantitățile care depășesc pragul stabilit. În **anexa I** sunt prezentate dispozițiile Regulamentului privind controlul și procedurile utilizate de fiecare dintre statele membre auditate.

44. Regulamentul privind controlul impune statelor membre obligația de a efectua controale încrucișate pentru a se asigura că datele lor au calitatea corespunzătoare. Controalele încrucișate vizează datele provenind din sistemul de monitorizare prin satelit, datele privind activitățile de pescuit, informațiile legate de vânzări, detaliile privind autorizațiile și licențele de pescuit, precum și datele din rapoartele de inspecție.

45. Informațiile furnizate de statele membre cu privire la activitățile de pescuit în conformitate cu Regulamentul privind controlul (debarcări, capturi și eforturi) sunt folosite și în alte scopuri. Ele reprezintă principala sursă de informații care permit statelor membre să

²² Sistemul electronic de comunicare a datelor (ERS) este utilizat pentru a transmite autorității competente a statului membru de pavilion informații despre nave, ieșiri în larg și capturi (denumirea navei, data capturii, data de plecare din port și de sosire în port, durata ieșirii în larg, tipul de unelte și dimensiunea ochiurilor de plasă, cantitățile estimate din fiecare specie, cantități aruncate înapoi în mare etc.).

se achite de obligația de a furniza date statistice privind debarcărilor în conformitate cu legislația²³. Ele constituie, de asemenea, o sursă de informații în conformitate cu Cadrul pentru colectarea datelor (a se vedea anexa III), care a fost instituit pentru a sprijini avizele științifice în contextul politicii comune în domeniul pescuitului.

46. Curtea a analizat fiabilitatea datelor relevante privind capturile aflate la dispoziția Comisiei și obținute din următoarele surse:

- jurnale de pescuit sau documente echivalente utilizate pentru înregistrarea capturilor;
- declarații de debarcare în care se consemnează cantitățile reale debarcate și
- note de vânzare în care se consemnează cantitățile vândute primului cumpărător.

Vânzare directă la consumator de pe vase de pescuit.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

²³ Regulamentul (CE) nr. 1921/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind transmiterea de date statistice referitoare la debarcărilor de produse pescărești în statele membre și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1382/91 al Consiliului (JO L 403, 30.12.2006, p. 1).

Datele statelor membre privind capturile pentru navele mai mici care nu trebuie să transmită declarații în format electronic erau incomplete și, uneori, incorecte

47. Este esențial să se dispună de date fiabile și complete privind activitățile de pescuit pentru a se putea asigura o gestionare eficientă a pescuitului. Pentru a permite consolidarea și utilizarea datelor la nivelul de ansamblu al UE, acestea trebuie să fie comparabile între statele membre și să fie furnizate la momentul potrivit.

48. Regulamentul privind controlul nu obligă navele cu o lungime mai mică de 10 metri să raporteze capturile și debarcărilor. Este responsabilitatea statelor membre să monitorizeze activitățile acestor nave pentru a se asigura că respectă normele politicii comune în domeniul pescuitului, pe baza unor planuri de eșantionare sau solicitând acestor nave să prezinte note de vânzare sau o declarație lunară referitoare la capturile lor. În plus, statele membre îi pot obliga pe comandanții acestor nave să țină un jurnal de pescuit.

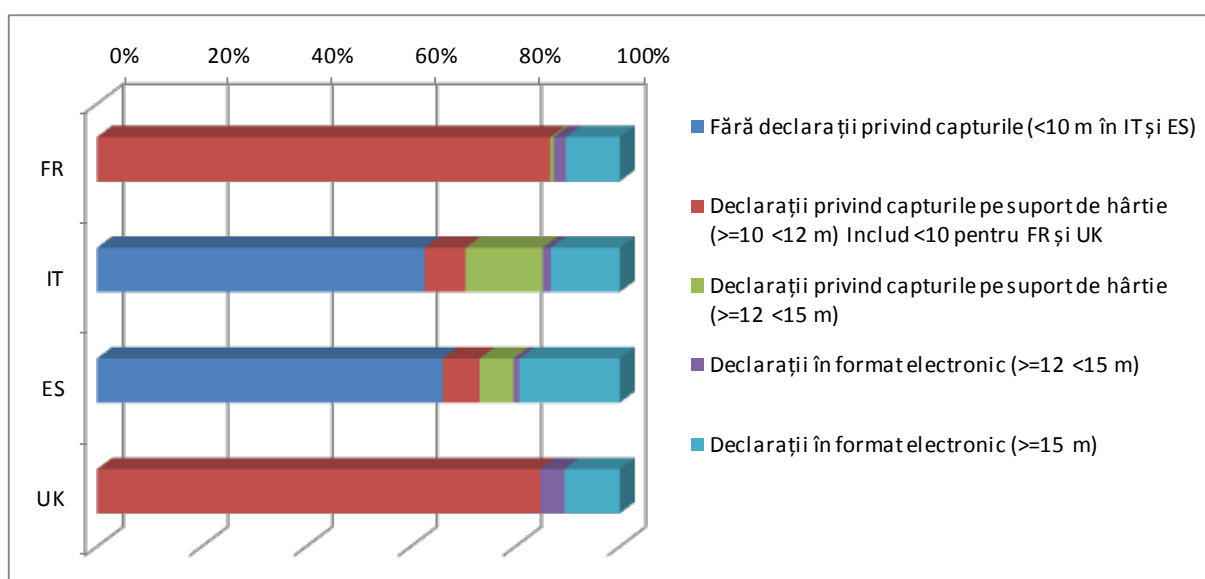
49. Curtea a observat că Franța și Scoția solicitau navelor cu o lungime mai mică de 10 metri să completeze o formă simplificată a jurnalului de pescuit. În Spania, exista cerința ca toate vânzările să fie efectuate prin intermediul unui centru de vânzare prin licitație și notele de vânzare erau disponibile.

50. În Italia, nu se colectau date privind captura sau debarcărilor pentru navele cu o lungime mai mică de 10 metri. În plus, aceste nave erau autorizate, în conformitate cu Regulamentul privind controlul (a se vedea ***anexa I***), să efectueze vânzări direct către consumatori, fără obligația de a declara vânzările. Cu toate acestea, contrar prevederilor Regulamentului privind controlul, Italia nu implementase un plan de eșantionare pentru a colecta date privind activitățile de pescuit pentru această categorie de nave. În schimb, Italia utiliza informațiile colectate în alte scopuri²⁴, apelând la o metodă de colectare diferită și având obiective diferite de cele prevăzute de Regulamentul privind controlul, fără a efectua o analiză a riscurilor și obținând datele la mai multe luni după ce a avut loc activitatea de pescuit.

²⁴ În contextul Regulamentului privind cadrul pentru colectarea datelor.

51. În **figura 6** sunt ilustrate ponderea navelor care declară date pe suport de hârtie și ponderea navelor care declară date în format electronic în statele membre vizitate²⁵. După cum se poate observa, relativ puține nave transmit declarații în format electronic. În Spania și în Italia, cele mai multe nave cu o lungime cuprinsă între 12 și 15 metri (85 %, respectiv 90 % din nave) erau exceptate de la obligația de transmitere a unei declarații electronice.

Figura 6 – Ponderea navelor care înregistrează date privind capturile și debarcărilor și formatul datelor

Sursa: informații din registrul flotei UE și informații furnizate de statele membre.

52. Prin natura lor, declarațiile pe suport de hârtie cresc riscul ca în bazele de date privind capturile ale statelor membre să se înregistreze erori. Prin urmare, Curtea a verificat un eșantion de declarații privind capturile și debarcărilor pe suport de hârtie, comparându-le cu intrările din bazele de date ale statelor membre privind capturile. Curtea a mai verificat dacă navele figurau ca fiind active în registrul flotei.

53. Activitatea de audit a relevat existența unor informații incomplete, a unor erori de transcriere a datelor și, în unele cazuri, a unor capturi înregistrate pentru nave care figurau ca fiind inactive în registrele de flotă. **Caseta 5** ilustrează principalele deficiențe identificate.

²⁵ Curtea nu deține acest tip de informații pentru restul UE.

Caseta 5 – Erori și deficiențe de sistem în ceea ce privește declarațiile pe suport de hârtie

În Franța, sistemul de declarare pe suport de hârtie este utilizat pentru 87 % din flotă, corespunzând unui procent de aproximativ 16 % din capturi. Contractantul responsabil de introducerea informațiilor din declarațiile pe suport de hârtie în baza de date a primit informații complete privind capturile doar pentru 45 % din navele care utilizează astfel de declarații. Transcrierea acestor date în baza de date a fost întârziată cu până la șase luni. Analiza efectuată de Curte pe un eșantion de declarații a relevat diferențe semnificative (peste 50 kg sau 10 %) între declarațiile privind captura fizică și privind vânzările și datele salvate în baza de date. În cadrul planului de acțiune elaborat împreună cu Comisia²⁶, Franța stabilise indicatori cantitativi care făceau posibilă urmărirea cu ușurință, pe regiuni, a ratelor de depunere a declarațiilor pe suport de hârtie.

În Italia, la efectuarea verificărilor încrucișate ale navelor care au prezentat date privind capturile din 2015 în sistemul electronic de înregistrare a capturilor prin comparație cu navele active din registrul flotei, Curtea a constatat că 30 de nave care au declarat capturi în sistemul electronic nu mai erau active în registru în anul respectiv. Sistemul nu bloca acest tip de eroare.

În Spania, Curtea a primit informații doar pentru 60 % din eșantion. În ceea ce privește navele pentru care au fost disponibile informații, datele privind captura fuseseră transcrise corect din declarațiile pe suport de hârtie.

În Scoția, unde toate navele aveau obligația de a prezenta o declarație de captură, lipseau doar 2 % din declarațiile de debarcare. Calitatea transcrierii era în general bună, deși 10 % din documentele examinate prezentau o dată de debarcare incorectă.

54. Datele privind capturile constituie o sursă importantă de informații pentru analizele și avizele științifice²⁷ și pentru estimarea presiunii exercitate asupra stocurilor de pește. Fiabilitatea acestor informații este subminată de lacunele care afectează datele privind

²⁶ *Commission implementing decision establishing an Action Plan in order to correct deficiencies of the French fisheries control system* (Decizia de punere în aplicare a Comisiei de instituire a unui plan de acțiune pentru corectarea deficiențelor sistemului de control al pescuitului din Franța) [C(2014) 3594 final].

²⁷ De exemplu, pentru a sprijini Comisia la elaborarea propunerii privind posibilitățile de pescuit anuale pentru anumite specii și a raportului anual privind capacitatea flotei europene.

capturile pentru navele cu o lungime mai mică de 10 metri și de deficiențele identificate la prelucrarea declarațiilor pe suport de hârtie privind capturile. Însăși Comisia a subliniat²⁸ necesitatea de a se dispune de date exacte privind capturile și a atras atenția asupra importanței pe care o are lipsa unor astfel de informații de la navele mici care nu fac obiectul cerințelor de raportare a datelor privind capturile.

Datele privind vânzările nu erau suficient de cuprinzătoare sau nu erau coerente cu declarațiile de debarcare

55. Regulamentul privind controlul prevede obligația statelor membre de a efectua verificări încrucișate ale informațiilor privind activitățile de pescuit (cum ar fi informațiile privind capturile, debarcările și notele de vânzare). Aceste măsuri ar trebui să îmbunătățească fiabilitatea datelor privind capturile.

56. Curtea a efectuat verificări încrucișate între declarațiile de debarcare și notele de vânzare pentru un eșantion de nave (a se vedea nota de subsol 11) și a constatat că notele de vânzare nu erau întotdeauna disponibile și că existau diferențe inexplicabile semnificative între declarațiile de debarcare și cantitățile înregistrate ca vândute. Având în vedere că statele membre folosesc ulterior aceste surse de informații pentru validarea datelor, amploarea diferențelor constatate în eșantionul în cauză demonstrează că sunt necesare îmbunătățiri considerabile. Date detaliate sunt prezentate în **caseta 6**.

Caseta 6 – Erori și deficiențe de sistem în ceea ce privește verificările încrucișate între declarațiile de debarcare și notele de vânzare

În Franța, notele de vânzare au fost transmise integral numai de 67 % din navele incluse în eșantionul Curții. În cazul unui procent de 15 % din nave, nu era disponibilă nicio notă de vânzare. La compararea datelor privind debarcările cu notele de vânzare aparținând navelor pentru care erau disponibile toate informațiile, Curtea a identificat erori în 2,6 % din cazuri.

²⁸ Raportul referitor la capacitatea flotei pentru 2016 (a se vedea **caseta 1**).

În Italia, notele de vânzare lipseau pentru 17,5 % din nave, în timp ce declarațiile de debarcare lipseau pentru o singură navă. La compararea datelor privind debarcările cu notele de vânzare aparținând navelor pentru care erau disponibile toate informațiile, Curtea a identificat erori în 29 % din cazuri (navele cu o lungime mai mare de 15 metri care dispuneau atât de note de vânzare, cât și de declarații de debarcare).

În Spania, Curtea a constatat că notele de vânzare lipseau în cazul a 39 % din debarcările incluse în eșantionul său. Acest lucru se explica prin faptul că acea comunitate autonomă responsabilă de transmiterea notelor de vânzare nu dispunea de niciun sistem în acest scop. Spania se ocupa la momentul respectiv de soluționarea acestei probleme. Curtea nu a identificat nicio diferență semnificativă la compararea notelor de vânzare cu declarațiile de debarcare pentru un eșantion de nave.

În Scoția, Curtea a constatat discrepanțe între declarațiile de debarcare și notele de vânzare în cazul a 62,5 % din navele incluse în eșantion.

Sistemul de schimb de informații între statele membre s-a dovedit a fi ineficace

57. Regulamentul privind controlul prevede schimbul de informații între statele membre, acesta fiind deosebit de important pentru tratarea cazurilor frecvente în care navele capturează, debarcă sau vând capturile în alte state membre decât cel de pavilion. Comisia a pus la dispoziția statelor membre o platformă online pentru aceste schimburi, dar nu monitorizează acest tip de schimb de informații între statele membre.

58. Pentru statele membre auditate, Curtea a verificat încrucișat datele privind debarcările pentru navele unui stat membru prin comparație cu datele din celelalte state membre vizate de audit. Curtea a constatat că Franța declarase în mod eronat capturi debarcate în Regatul Unit de nave spaniole și vândute în Franța ca fiind „debarcate în Franța”. De asemenea, Curtea a observat că, în 2015, Italia nu declarase ca „debarcate în Italia” niciuna dintre capturile debarcate de nave spaniole în porturile sale. Totuși, Spania transmisese notificări de debarcare privind navele sale de pescuit către autoritățile italiene, care, prin urmare, ar fi trebuit să cunoască situația capturilor debarcate de navele spaniole.

59. Comisia cunoaște faptul că sistemele de schimb de informații ale statelor membru nu sunt fiabile, având ca rezultat acest tip de erori de transmisie. Ea a observat că organizarea internă a statelor membre în ceea ce privește sistemele de stocare și de transmitere a datelor este adesea prea complexă, iar sistemele informatice sunt adesea incompatibile între statele membre și chiar și în interiorul aceluiași stat membru.

60. Inspectorii din Scoția utilizau un alt sistem online de partajare a documentelor pentru a pune la dispoziție documentele de transport pentru capturile debarcate în porturile lor de nave care arborează pavilionul altor state membre. În cazul capturilor transportate în afara Scoției, acest sistem permitea statului membru de destinație să inspecteze camioanele care transportau mărfurile, dacă acest lucru se considera necesar, și să efectueze verificări încrucișate ale informațiilor cu alte date. Acesta este un exemplu pozitiv de cooperare, însă el sugerează, totodată, că schimbul de informații și de date care are loc pe platformele existente ar putea fi realizat într-un mod mai eficace.

Sistemele și procesele de validare a datelor prezentau deficiențe

61. După ce se asigură că datele necesare sunt înregistrate în conformitate cu Regulamentul privind controlul, fiecare stat membru trebuie să instituie propriul sistem de validare a datelor, pentru a detecta neconcordanțele, erorile și datele lipsă.

62. Curtea a examinat dacă statele membre vizitate implementaseră sisteme de validare corespunzătoare. Principalele deficiențe care afectau validarea erau legate de lipsa de fiabilitate a algoritmilor de validare și de neefectuarea de verificări încrucișate între diferitele surse de informații și baze de date. Acestea sunt ilustrate în **caseta 7**.

63. În plus față de cerințele prevăzute de Regulamentul privind controlul, unele dintre statele membre vizitate efectuaseră verificări suplimentare asupra datelor pentru a le îmbunătăți și mai mult calitatea:

- (a) verificarea încrucișată a datelor de identificare a navei prin comparație cu datele din registru, pentru a se asigura că nava era activă. În Italia, singura țară în care s-a constatat că nu se efectua această verificare, existau nave care nu mai figurau în registrul flotei, dar care declarau capturi (a se vedea **caseta 5**);
-

- (b) verificarea declarațiilor de captură și de debarcare pentru a se stabili dacă acestea specificau zonele de pescuit. În Italia, singura țară în care s-a remarcat că nu se efectua o astfel de verificare, Curtea a constatat că, în 2015, o cantitate totală de 50 576 de tone de pește a fost declarată ca debarcată fără a se fi specificat zona de pescuit și că 2 774 de tone de pește au fost declarate ca fiind capturi fără a se fi specificat zona de pescuit.
- (c) verificare privind respectarea toleranței de 10 %²⁹ per specie între declarația de captură și declarația de debarcare. Dintre cele patru țări vizitate în cadrul auditului, numai Scoția instituise acest sistem automat de comparație.

Caseta 7 – Deficiențe în ceea ce privește validarea datelor în statele membre

În Franța, datele privind capturile, debarcările și vânzările erau prelucrate automat cu ajutorul unei aplicații electronice care permitea efectuarea de controale încrucișate și de corecții pe baza unei serii de algoritmi. Curtea a constatat că algoritmiile folosiți nu erau fiabili. Aceștia se aflau la originea a numeroase cazuri de dublare a datelor, a unor erori privind speciile și a altor greșeli. În situațiile în care datele privind capturile și cele privind debarcările prezentau diferențe sau în care datele capturilor, debarcărilor sau vânzărilor erau prea îndepărtate în timp unele de altele, sistemul selecta doar una dintre valori, care putea fi eronată, și nu păstra istoricul datelor originale. Autoritățile instituiseră un sistem pentru a identifica și a corecta anomaliile în cadrul planului de acțiune, dar erau necesare îmbunătățiri suplimentare.

În Italia, existau mai multe baze de date, independente unele de celelalte, care conțineau informații despre flota de pescuit și activitatea acesteia (registrul flotei, licențe, date privind capturile etc.), însă nu se efectuaseră verificările încrucișate prevăzute de Regulamentul privind controlul. Din cauza întârzierilor în procedura de achiziție publică și a lipsei de resurse, nu fusese încă pus în aplicare niciun sistem de validare.

²⁹ Regulamentul privind controlul permite o marjă de diferență (toleranță) între greutatea estimată și cea reală a capturilor.

În Spania, sistemul de validare permitea efectuarea de verificări încrucișate doar cu privire la declarațiile de captură și de debarcare. Celelalte surse de informații prevăzute în Regulamentul privind controlul (în special sistemul de monitorizare prin satelit) nu erau utilizate încă.

Autoritățile scoțiene realizau verificările încrucișate prevăzute de Regulamentul privind controlul, precum și alte verificări considerate a aduce o valoare adăugată (informațiile transmise prin satelit cu ajutorul echipamentelor de monitorizare a navelor erau comparate cu observații aeriene și maritime realizate de nave și aeronave de inspecție și înregistrate în sistemul de monitorizare, control și supraveghere; se proceda la compararea datelor din jurnalul de pescuit cu datele privind debarcările pentru a se asigura că navele respectau cerințele privind debarcările și pentru a se identifica erori privind capturile în jurnalul de pescuit).

64. În pofida eforturilor depuse de statele membre, trei dintre cele patru state membre vizitate nu respectau toate cerințele la momentul auditului. Franța și Italia, în special, încă necesitau progrese semnificative.

Comisia nu a primit seturi complete de date validate de la statele membre

65. Regulamentul privind controlul prevede că fiecare stat membru de pavilion trebuie să notifice Comisiei, pe cale electronică, date agregate privind capturile pentru toate stocurile sau grupurile de stocuri care fac obiectul dispozițiilor privind capturile totale admisibile sau privind cotele înainte de data de 15 a lunii următoare. Statele membre trebuie, de asemenea, să informeze Comisia trimestrial cu privire la cantitățile agregate aferente celorlalte stocuri decât cele pentru care există obligația transmiterii lunare a datelor. Aceste informații constituie sursa principală de date a Comisiei cu privire la utilizarea cotelor și la activitatea de pescuit a flotei UE. Comisia transmite mai departe aceste date organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului. Prin urmare, este important ca datele să fie fiabile, astfel încât să se poată lua o decizie corectă în ceea ce privește gestionarea pescuitului.

66. Statele membre raportează, de asemenea, informații privind capturile către Eurostat, care centralizează statisticile în domeniul pescuitului pentru UE.

67. Curtea a verificat încrucișat datele privind capturile agregate aflate la dispoziția Comisiei (DG MARE și Eurostat) pentru cele patru țări vizitate prin comparație cu datele furnizate

direct de către autoritățile naționale. Curtea a identificat discrepanțe semnificative, care sunt detaliate în **tabelul 1**.

Tabelul 1 – Diferențe între datele furnizate de statele membre, DG MARE și Eurostat

Capturi pe state membre (1 000 de tone)	Sursa datelor	2013	2014	2015
Spania	Datele statului membru	878	910	870
	DG MARE	483	942	926
	Eurostat	904	1 237	902
	DG MARE/STATUL MEMBRU	-45%	3%	6%
	DG MARE/Eurostat	-47%	-24%	3%
Franța	Datele statului membru	542	537	477
	DG MARE	574	536	436
	Eurostat	529	544	497
	DG MARE/STATUL MEMBRU	6%	0%	-8%
	DG MARE/Eurostat	9%	-1%	-12%
Italia	Datele statului membru	76	76	80
	DG MARE	38	28	23
	Eurostat	173	177	191
	DG MARE/STATUL MEMBRU	-50%	-63%	-72%
	DG MARE/Eurostat	-78%	-84%	-88%
Regatul Unit	Datele statului membru	628	759	708
	DG MARE	911	752	707
	Eurostat	618	752	702
	DG MARE/STATUL MEMBRU	45%	-1%	0%
	DG MARE/Eurostat	47%	0%	1%

Sursa: statele membre, DG MARE și Eurostat.

68. Existau mai multe explicații pentru aceste diferențe: informații lipsă privind anumite segmente ale flotei sau anumite stocuri, revizuirea datelor de către statele membre sau dublarea datelor (a se vedea **caseta 8**).

Caseta 8 – Probleme aflate la originea neconcordanțelor între sursele de date

Anumite stocuri și anumite segmente ale flotei nu erau incluse în datele transmise către DG MARE

În cazul Franței, diferența dintre datele statelor membre și informațiile transmise către DG MARE în 2015 se explica prin faptul că datele referitoare la capturile care fac obiectul unor acorduri de parteneriat cu țări din afara UE au fost transmise separat, într-un format electronic diferit de cel solicitat de Comisie, și nu au fost încărcate în sistemul Comisiei. Întrucât Franța a folosit același

format în 2014, diferența minoră în ceea ce privește totalurile brute trebuie să fi fost cauzată de supradecларarea altor date.

Italia nu a transmis informații privind capturile efectuate de navele cu o lungime mai mică de 10 metri sau de navele care aveau obligația de a-și prezenta jurnalele de pescuit pe suport de hârtie. Aceste nave reprezentau, cumulativ, 85 % din totalul navelor și cel puțin 23 % din totalul capturilor.

Statele membre nu au transmis întotdeauna corecțiile ulterioare către DG MARE

În cazul Spaniei, datele Comisiei pentru 2014 și pentru 2015 nu includeau corecțiile care au fost realizate după termenul stabilit de DG MARE. În 2013, acest stat membru nu a transmis niciun fel de date privind speciile care nu fac obiectul dispozițiilor privind capturile totale admisibile sau privind cotele.

Duplicarea datelor în baza de date a Comisiei în ceea ce privește declarațiile lunare și cele trimestriale până în 2013

Acest lucru s-a întâmplat în cazul Regatului Unit în 2013 pentru datele referitoare la anumite specii de pești.

69. Deși diferențele dintre cifrele agregate ale DG MARE și cele ale Eurostat s-au diminuat ușor, testele efectuate de DG MARE pe un eșantion de specii au arătat că existau încă discrepanțe substanțiale pentru anumite specii. Cum cifrele puteau fi mai mari sau mai mici pentru o specie sau alta, acest lucru putea crea impresia greșită că datele agregate s-au îmbunătățit. Cele două servicii au înființat un grup de lucru menit să asigure îmbunătățirea calității datelor și soluționarea discrepanțelor.

70. Amploarea diferențelor globale ridică semne de întrebare cu privire la fiabilitatea, exhaustivitatea și comparabilitatea datelor privind capturile aflate la dispoziția Comisiei. Aceste date sunt, de asemenea, utilizate în contextul cadrului pentru colectarea datelor, furnizând informații care contribuie la elaborarea avizelor științifice și la luarea de decizii în materie de gestionare a pescuitului. Prin urmare, lipsa de fiabilitate a datelor îngreunează gestionarea pescuitului și creează riscul ca nu întotdeauna să se facă alegerile corecte (de exemplu, în ceea ce privește capturile totale admisibile, cotele, efortul de pescuit sau măsurile tehnice).

71. În plus, Regulamentul privind controlul impune statelor membre să transmită date agregate privind capturile per specie de pește. Cu toate acestea, faptul că regulamentul nu prevede și obligația de a se raporta în detaliu cu privire la zonele de pescuit, la dimensiunea navelor și la uneltele de pescuit limitează posibilitatea de a se face o analiză detaliată a datelor privind capturile (de exemplu, impactul unui segment al flotei asupra unui anumit stoc).

Sistemul de inspecție era funcțional, însă deficiențele în ceea ce privește aplicarea sancțiunilor au scăzut eficacitatea punerii în aplicare a acestuia

72. Un sistem de inspecție eficace este unul dintre factorii-cheie care garantează menținerea caracterului durabil al activităților de pescuit și asigurarea viitorului pe termen lung al sectorului. Sistemul trebuie să permită verificarea respectării normelor privind gestionarea pescuitului (de exemplu, funcționarea sistemului de monitorizare prin satelit a navelor de pescuit, transmiterea declarațiilor, respectarea specificațiilor pentru echipamente, dimensiunea peștilor etc.) aplicabile tuturor operatorilor din sectorul pescuitului și trebuie să stabilească sancțiuni în caz de nerespectare. Statele membre sunt responsabile de înființarea structurilor necesare și de punerea la dispoziție a finanțării, a echipamentelor și a personalului necesar pentru realizarea inspecțiilor și pentru aplicarea sancțiunilor. Pentru îndeplinirea acestor sarcini, trebuie să se țină seama de principiile nediscriminării și nedenaturării concurenței între sectoare, nave și persoane, astfel cum sunt consacrate în Regulamentul privind controlul. Aceste principii sunt deosebit de importante având în vedere caracterul transfrontalier inerent al activităților de pescuit, în cadrul cărora navele arborând pavilionul unui stat membru pot fi active în apele altor state membre.

Statele membre au planificat, în general, bine inspecțiile, însă rapoartele de inspecție trebuie să fie mai standardizate și mai bine înregistrate

73. Pentru ca sistemul de inspecție să funcționeze în mod corespunzător³⁰, statele membre trebuie să dispună de structuri corespunzătoare și să efectueze analize ale riscurilor pentru

³⁰ A se vedea articolul 5 din Regulamentul privind controlul.

a identifica nivelurile de risc pentru diferite flote, activități și operatori. Pe baza riscului identificat, statele ar trebui să elaboreze un plan anual de inspecție și să aloc fondurile, echipamentele și personalul necesar. Statele membre ar trebui să creeze o bază de date electronică care să le permită să monitorizeze desfășurarea planului și apoi să analizeze și să utilizeze rezultatele inspecțiilor. Baza de date ar trebui să fie actualizată periodic și să conțină toate rapoartele de inspecție și de supraveghere întocmite de către personalul statelor membre. Dacă nava de pescuit inspectată arborează pavilionul unui alt stat membru, o copie a raportului de inspecție trebuie să fie transmisă imediat statului membru în cauză în cazul în care se constată o încălcare în timpul inspecției.

Activitățile de inspecție au fost, în general, bine planificate

74. Curtea a analizat organizarea activităților de inspecție în statele membre auditate³¹ și procedurile în vigoare pentru efectuarea de analize ale riscurilor și pentru elaborarea și punerea în aplicare a planurilor de inspecție. În **anexa IV** se explică modul în care sunt organizate inspecțiile în statele membre vizitate.

75. În urma auditului, Curtea a observat că analiza riscurilor a fost efectuată în cele patru state membre vizitate și, cu excepția Franței, aceasta a fost coordonată la nivel național, ținând seama atât de riscurile la nivel național, cât și de cele la nivel local. În urma acestor analize ale riscurilor, au fost elaborate planuri de inspecție. În Franța, coordonarea între nivelul național, regional și local a fost subminată de complexitatea organizării administrative.

76. Curtea a constatat că punerea în aplicare de către statele membre a planurilor lor de inspecție a fost uneori îngreunată. În Franța și în Spania, prioritățile de inspecție nu erau stabilite de către autoritatea care asigura resursele. În Franța, exista uneori o discrepanță între sarcinile atribuite și resursele alocate, astfel încât echipele de control nu puteau să acopere toate debarcărilor vizate, iar numărul inspecțiilor a scăzut în ultimii ani. Potrivit autorităților statelor membre, anumiți factori externi au redus nivelul de prioritate al

³¹ În cazul Regatului Unit, s-a analizat numai sistemul scoțian.

inspecțiilor activităților de pescuit (de exemplu, criza migranților din Marea Mediterană a necesitat utilizarea resurselor navale).

77. Statele membre puneau la dispoziția inspectorilor o serie de instrumente informatice și de baze de date pentru a-i ajuta să își desfășoare activitatea și să prezinte rapoarte cu privire la aceasta. Cu toate acestea, cu excepția Spaniei și a unui departament francez, inspectorii nu aveau acces la informații atunci când se aflau pe teren (de exemplu, cu ajutorul unor terminale mobile). Aceștia erau nevoiți, în schimb, să contacteze centrul de monitorizare a pescuitului pentru a obține informații. Această situație constituie o problemă, în special în cazurile în care inspecția nu poate fi planificată în prealabil, ci trebuie să fie efectuată ad-hoc la sosirea în port. În aceste cazuri, un acces rapid la informații ar permite o direcționare mai eficace a inspecțiilor către anumite nave. Mai mult, în lipsa accesului în timp real la informații pe parcursul inspecțiilor, inspectorii nu pot să efectueze o verificare încrucișată a identității, a autorizațiilor și a caracteristicilor navei pe baza documentelor aflate la bord. Acest lucru îngreunează detectarea erorilor din bazele de date, cum ar fi cele detectate în timpul auditului (a se vedea **casetă 4**), precum și a modificărilor neautorizate ale caracteristicilor navei. În unele birouri portuare din Franța, existau chiar situații în care inspectorii se confruntau cu dificultăți deosebite la accesarea aplicațiilor informatice din propriul lor birou, ceea ce făcea imposibilă pregătirea în mod eficient a inspecțiilor.

Practicile de inspecție necesită mai multă standardizare

78. Pentru ca inspecțiile activităților de pescuit să permită verificarea în mod eficient a respectării normelor și tratamentul echitabil al operatorilor din domeniul pescuitului, autoritățile statelor membre ar trebui să efectueze inspecții similare într-un mod standardizat și să elaboreze protocoale și manuale de inspecție adecvate. Curtea a examinat modul în care se efectuau inspecțiile la debarcare în statele membre vizitate. Cu excepția zonei mediteraneene a Franței, unde, în timpul inspecției, inspectorii fie utilizau diferite liste de verificare, fie nu apelau deloc la astfel de liste, în cadrul inspecțiilor se folosea un model de raport național unic (Italia și Franța) sau se foloseau manuale și modele de inspecție naționale (Spania și Scoția). Instrumentele de standardizare create ofereau un cadru satisfăcător pentru asigurarea respectării principiului nediscriminării pentru activitățile de control, dar ele nu erau utilizate întotdeauna.

79. Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului (EFCA) este responsabilă de organizarea coordonării operaționale a activităților de control între statele membre. Agenția oferă asistență statelor membre și Comisiei, în principal prin intermediul unor planuri de desfășurare comune la nivel regional³². Curtea a observat că, în contextul planului de desfășurare comun la nivel mediteraneean pentru tonul roșu și peștele-spadă, erau disponibile liste de control foarte cuprinzătoare pentru inspecțiile la debarcare. Ele nu sunt însă obligatorii și reprezintă doar un mijloc de sprijin pedagogic, nefiind utilizate în practică în Italia și în Franța pentru inspecțiile la nivel național, în pofida faptului că reprezintă un bun instrument pentru standardizarea abordărilor în materie de inspecție.

Nu toate activitățile de inspecție au fost consemnate în baza de date națională

80. Regulamentul privind controlul prevede obligația statelor membre de a avea și de a actualiza o bază de date electronică privind toate activitățile de inspecție și de supraveghere legate de pescuit³³ (inclusiv inspectarea transportului și a comercializării). Dacă sunt actualizate în mod corespunzător, aceste baze de date reprezintă un instrument eficace care contribuie la o mai bună planificare, realizare și raportare a inspecțiilor. Curtea a constatat că bazele de date ale activităților de inspecție nu erau întotdeauna pe deplin funcționale și nu includeau în mod sistematic rapoartele privind inspecțiile efectuate de către toate autoritățile implicate în activitățile de pescuit (de exemplu, operatorii de transport, operatorii de primă vânzare, autoritățile de la nivel național sau cele de la nivel regional), după cum se ilustrează în **caseta 9**.

³² Planurile de desfășurare comune sunt stabilite pentru activitățile de pescuit sau zonele de pescuit care sunt considerate prioritare de către Comisia Europeană și statele membre în cauză. Ele pot să vizeze fie ape europene pentru care Comisia, în colaborare cu statele membre, adoptă un program de inspecție și de control specific, fie ape internaționale care țin de competența unei organizații regionale de gestionare a pescuitului.

³³ Articolul 78 din Regulamentul privind controlul.

Caseta 9 – Exemple de deficiențe în ceea ce privește baza de date a activităților de inspecție și de supraveghere

În Franța, baza de date electronică a activităților de inspecție nu era pe deplin funcțională în 2015 (era lentă și greu de utilizat). Numărul rapoartelor introduse era, prin urmare, scăzut, iar sistemul nu putea fi utilizat pentru a planifica, a monitoriza și a coordona inspecțiile în mod eficient.

În Spania, autoritățile regionale puteau inspecta nave care erau, de asemenea, inspectate de către autoritățile centrale. Pentru a se coordona activitățile tuturor acestor autorități, a fost înființat, în 2012, un grup de lucru. La momentul auditului Curții, nu exista o bază de date electronică centrală care să repertorieze toate inspecțiile efectuate pentru fiecare navă, ceea ce ar fi fost o sursă valoroasă de informații pentru diferitele autorități responsabile de efectuarea inspecțiilor.

Sancțiunile aplicate nu erau întotdeauna disuasive, proporționale și eficace

81. Pentru ca inspecțiile să fie eficace și să reducă încălcările normelor politicii comune în domeniul pescuitului, ele trebuie să fie urmate de sancțiuni, dacă este cazul. Aceste sancțiuni stabilite de statele membre trebuie să fie disuasive, proporționale și eficace³⁴ și să ia în considerare gravitatea încălcării și beneficiile economice potențiale care au decurs din aceasta.

82. Pentru a asigura un tratament egal al operatorilor, indiferent de apele în care a fost comisă încălcarea normelor, menținând totodată dreptul statelor membre de a institui propriul lor sistem de sancțiuni, în conformitate cu principiul subsidiarității, Regulamentul privind controlul a introdus un sistem de puncte pentru încălcări grave, sistem care se aplică licenței de pescuit sau comandantului navei. Sistemul de puncte a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2012. Dacă numărul total de puncte atinge un anumit nivel sau îl depășește, licența de pescuit trebuie să fie suspendată sau retrasă definitiv.

Sancțiunile aplicate nu au împiedicat întotdeauna reparația încălcărilor

83. Statele membre utilizau diferite sisteme de sancțiuni pentru încălcările normelor politicii comune în domeniul pescuitului, așa cum se ilustrează în **tabelul 2**.

³⁴ Articolul 89 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009.

Tabelul 2 – Procedurile în materie de sancționare aplicate de statele membre

Stat membru	Tipul sancțiunii
Spania	Procedura utilizată era una de natură administrativă. Cuantumul amenzii aplicate varia în funcție de categoria încălcării și depindea de impactul asupra mediului, de recurența și de gravitatea ei. La valoarea totală a sancțiunii se putea adăuga valoarea capturii. Sistemul de puncte era utilizat doar parțial.
Franța	Se utilizau proceduri de ordin administrativ și de ordin penal, la latitudinea autorității responsabile de efectuarea inspecțiilor. Nu erau disponibile, la nivel național, informații cu privire la sancțiunile penale aplicate. Deși legislația națională prevedea cuantumuri forfetare pentru amenzi sau sancțiuni proporționale cu beneficiile economice obținute, în practică, fiecare autoritate publică stabilea sancțiunile fără a ține seama de aceste considerente. Nu se utiliza niciun sistem de puncte.
Italia	Autoritățile responsabile de efectuarea inspecțiilor utilizau proceduri de ordin administrativ și proceduri penale. Cuantumul amenzii era decis de autoritatea publică în intervalul stabilit de legislație. Cu excepția câtorva cazuri, nu exista o corelație între sancțiuni și beneficiul economic obținut. Pentru accelerarea procesului, autoritățile ofereau contraveniențelor posibilitatea de a plăti fie dublul cuantumului minim al amenzii sau o treime din amenda maximă care corespundea categoriei respective de încălcări, fie o sumă hotărâtă de judecător. Era utilizat un sistem de puncte pentru încălcările grave.
Regatul Unit (Scoția)	Se utilizau proceduri administrative și proceduri penale. Se aplicau rar amenzi și se recurgea în mod mai frecvent la măsuri preventive decât la sancțiuni efective. În cazurile în care se aplicau sancțiuni financiare, acestea erau decise de autoritățile publice în intervalul stabilit de legislația națională, ținând seama de beneficiul economic obținut. Utilizare limitată a sistemului de puncte (acesta nu era aplicat în mod consecvent și nu în toate cazurile de încălcări grave).

Sursa: legislația, informații obținute la fața locului și baze de date privind încălcările și sancțiunile.

84. Curtea a constatat că obligația de a se corela sancțiunea cu beneficiul economic obținut în urma încălcării normelor a fost respectată în mod sistematic în Spania. În Scoția, cerința a fost aplicată în mod sistematic în puținele cazuri în care s-a decis aplicarea unor amenzi.

Deși legislația din Italia³⁵ și din Franța prevede această corelare în anumite cazuri, cerința nu a fost, în general, aplicată.

85. Pentru a estima efectul disuasiv al sancțiunii, Curtea a analizat lista sancțiunilor aplicate în statele membre vizitate pentru a identifica navele care au fost sancționate de mai multe ori. În **tabelul 3** este indicat numărul navelor cu mai mult de cinci încălcări.

Tabelul 3 – Flota, inspecțiile, încălcările și cazurile de recidivă în statele membre vizitate în perioada 2013-2015

Stat membru	Flota totală la 31.12.2015	Numărul total al inspecțiilor pe mare și la debarcare	Numărul total al inspecțiilor în urma cărora au fost constatate încălcări	Ponderea inspecțiilor în urma cărora au fost constatate încălcări (%)	Numărul total al navelor cu mai mult de cinci încălcări în cei trei ani	Ponderea navelor cu mai mult de cinci încălcări în totalul flotei (%)
Spania	9 396	23 146	4 703	20 %	25	0 %
Franța ⁽¹⁾	6 910	39 515	1 585	4 %	43	1 %
Italia ⁽²⁾	12 316	18 038	3 536	20 %	72	1 %
Regatul Unit (Scoția) ⁽³⁾	2 015	16 990	5 150	30 %	169	8 %

- (1) Datele pentru Franța includ inspecțiile efectuate de mai multe autorități implicate, inclusiv pe parcursul lanțului de comercializare. Pentru perioada 2014-2015, Curtea a avut la dispoziție numai date parțiale (a se vedea **caseta 9**).
- (2) Autoritățile responsabile de efectuarea inspecțiilor din Italia sunt, de asemenea, responsabile de inspecțiile efectuate după prima vânzare și aveau și alte responsabilități care nu intră în domeniul de aplicare al Regulamentului privind controlul.
- (3) Capacitatea totală a flotei din Regatul Unit era de 6 232 de nave; conform statisticilor *Marine Scotland*, numărul navelor din Scoția era, la sfârșitul anului 2015, de 2 015.

Sursa: date primite de la statele membre.

³⁵ Autoritățile au introdus recent dispoziții privind stabilirea unei legături între anumite încălcări grave și valoarea economică a peștelui, dar aceste cazuri sunt limitate (obligația de debarcare și dimensiunile minime ale peștilor). Întrucât legislația a fost adoptată după efectuarea auditului, aplicarea ei nu a putut fi verificată.

86. În Spania, numărul navelor cu mai mult de cinci încălcări în perioada 2013-2015 era neglijabil în raport cu ansamblul flotei. Acest lucru s-ar putea explica prin faptul că amenzile pot fi dublate, conform legii, în cazul în care comandantul comite aceeași încălcare în termen de optsprezece luni sau în cazul în care este comisă orice altă încălcare în termen de trei ani de la data celei anterioare.

87. Scoția avea, de departe, cel mai mare procent de nave cu mai mult de cinci încălcări, existând 169 de operatori diferiți care comiseseră mai mult de cinci încălcări în perioada 2013-2015. Amenda se dublează în cazul repetării unei încălcări deja sancționată anterior. Cu toate acestea, numărul amenzilor aplicate era foarte mic. În practică, majoritatea măsurilor luate în urma încălcărilor implicau scrisori de atenționare și avertismente verbale și scrise. Aceste măsuri fără caracter obligatoriu au fost aplicate chiar și în cazul încălcărilor grave (de exemplu, capturarea de pește după dispunerea încetării activității de pescuit respective) și nu păreau să prevină recurența acestora. Cu toate că eforturile de inspecție și gradul de acoperire asigurat de acestea erau mai însemnate decât în alte state membre, exista un grad mai mare de recidivă, fapt care sugerează că sancțiunile aveau un caracter mai puțin disuasiv.

88. În Italia, gradul cel mai ridicat de recidivă era înregistrat în legătură cu Codul de navigație (marcarea navelor, normele referitoare la echipaj), care nu face parte din politica comună în domeniul pescuitului. În Franța, auditorii nu au putut obține o imagine de ansamblu a tuturor sancțiunilor, întrucât birourile responsabile de afaceri maritime (Direcția departamentală pentru teritoriu și zone maritime, Direcția interregională a mării și Direcția pentru pescuitul maritim și acvacultură) nu au primit nicio informație cu privire la sancțiunile aplicate în instanțe prin intermediul procedurii penale. Analiza este, prin urmare, incompletă.

Sistemul de puncte nu era aplicat în mod consecvent

89. Curtea a constatat că sistemul de puncte pentru încălcările grave impus de Regulamentul privind controlul³⁶ era în vigoare în Italia și funcționa bine. Sistemul era aplicat parțial în Spania, era aplicat în mod inconsecvent în Scoția și nu era deloc aplicat în Franța.

În **caseta 10** sunt prezentate mai multe detalii.

Caseta 10 – Sistemele de sancțiuni bazate pe puncte ale statelor membre

În Spania, sistemul de sancțiuni bazat pe puncte al UE a fost aplicat într-un număr limitat de cazuri (49 în perioada 2013-2015). Sistemul a fost aplicat cu prudență, având în vedere impactul socioeconomic al retragerii licențelor de pescuit. Chiar și în anumite cazuri în care nu s-au atribuit puncte, licențele au fost, de fapt, suspendate temporar pentru încălcările considerate a fi deosebit de grave, iar proprietarii și comandanții au fost decăzuți temporar din dreptul de a-și desfășura activitatea.

În Scoția, sistemul de sancțiuni bazat pe puncte al UE nu era aplicat în mod consecvent. Contrar principiului nediscriminării prevăzut în Regulamentul privind controlul, autoritățile au adoptat abordări diferite pentru încălcări similare, în funcție de acțiunile și de sancțiunile cărora le-au dat curs. Se aplicau puncte pentru încălcări grave numai dacă exista o condamnare în instanță. Nu se adăugau puncte în cazul încălcărilor grave care erau înaintate în instanță pentru a se impune aplicarea amenzilor stabilite în conformitate cu procedura administrativă și nici în cazul în care se emitea doar un avertisment sau o scrisoare de atenționare. S-au aplicat puncte doar în șapte cazuri în perioada 2013-2015.

În Franța, sistemul de sancțiuni bazat pe puncte al UE nu a fost aplicat. Nu existau norme și proceduri naționale clare privind răspunderea pentru sancțiuni și puncte. Comisia a stabilit, împreună cu Franța, un plan de acțiune pentru remedierea deficiențelor legate de organizarea și punerea în aplicare a inspecțiilor și a sancțiunilor. Planul de acțiune nu era finalizat la data realizării auditului Curții.

³⁶ Articolul 92 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009.

90. Operatorii din domeniul pescuitului nu beneficiau de condiții de concurență echitabile, întrucât statele membre nu aplicau sistemul de puncte în mod consecvent. Este posibil ca anumiți operatori din UE care comiseseră o anumită încălcare gravă în diferite state membre sau în diferite regiuni din cadrul aceluiași stat membru să nu fi primit puncte.

91. În cazul în care încălcarea este comisă în apele altui stat membru, statul membru de pavilion este responsabil de aplicarea punctelor. Statele membre fac schimb de date cu privire la încălcările normelor. Cu toate acestea, în prezent, nu există un registru european de evidență a încălcărilor și a sancțiunilor, care ar permite o mai bună monitorizare a punctelor aplicate, o analiză a riscurilor mai eficace și o transparență sporită între statele membre.

92. EFCA a elaborat un sistem de raportare electronică a inspecțiilor care a fost oferit statelor membre pentru a fi utilizat ca bază de date națională pentru rapoartele de inspecție. Acest instrument ar putea fi utilizat de către statele membre pentru a partaja informații cu privire la inspecții și puncte.

CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

93. Pentru a putea garanta caracterul durabil pe termen lung al stocurilor de pește și al sectorului pescuitului, politica comună în domeniul pescuitului are nevoie de un sistem de control eficace. Cadrul UE privind controalele în domeniul pescuitului a fost revizuit ultima dată în 2009 printr-un regulament al Consiliului, cu scopul de a se remedia deficiențele cunoscute la momentul respectiv, ce fuseseră identificate de Curte în Raportul său special nr. 7/2007. Regulamentul prevede principii și norme privind controlul activităților de pescuit, al măsurilor de gestionare a pescuitului, al cerințelor privind datele, precum și al inspecțiilor și sancțiunilor.

94. Curtea a evaluat dacă în UE există în prezent un sistem eficace de control al pescuitului, examinând principalele cerințe din Regulamentul UE privind controlul pescuitului și punerea lor în aplicare de către statele membre. Curtea a analizat modul în care statele membre verificau componentele capacității flotei (tonajul brut și puterea motorului) și dacă țineau la zi registrul flotei, dacă măsurile de gestionare a pescuitului erau bine puse în aplicare, dacă

datele necesare pentru gestionarea pescuitului erau complete și fiabile și dacă inspecțiile și sancțiunile erau planificate, efectuate și aplicate în mod corespunzător.

95. De la auditul Curții din 2007 și în urma reformei Regulamentului privind controlul pescuitului, statele membre și Comisia au înregistrat progrese în mai multe domenii. Cu toate acestea, Curtea a constatat că, din cauza deficiențelor semnificative care afectau majoritatea domeniilor auditate, UE nu dispune încă de un sistem de control al pescuitului suficient de eficace pentru a contribui la succesul politicii comune în domeniul pescuitului. Statele membre nu puseseră încă pe deplin în aplicare Regulamentul UE privind controlul pescuitului, iar anumite dispoziții din regulament urmau să necesite modificări pentru a permite statelor membre să controleze în mod eficace activitățile de pescuit.

96. Statele membre vizitate nu verificau în măsură suficientă exactitatea datelor privind capacitatea flotelor proprii în ceea ce privește tonajul brut și puterea motorului. Regulamentul privind controlul prevede în mod expres o procedură pentru verificarea documentară și fizică a puterii motorului, însă nu prevede nicio procedură pentru verificările tonajului brut. Curtea a observat că statele membre vizitate nu verificau, într-adevăr, tonajul navelor lor de pescuit și că două dintre ele nu efectuaseră încă verificările necesare ale puterii motorului. În cazurile în care se efectuaseră astfel de controale, ele au pus în evidență diferențe între puterea reală a motorului și cea indicată în documente. Acest lucru demonstrează că este necesar să se realizeze astfel de controale, în special deoarece unele state membre aproape ating plafoanele pentru capacitatea flotei (punctele 14-20). În cursul auditului, Curtea a identificat, de asemenea, un număr semnificativ de discrepanțe între detaliile privind nava înregistrate în registrul flotei și cele incluse în documentele justificative (punctele 21-24).

Recomandarea 1 – Îmbunătățirea fiabilității informațiilor privind flotele de pescuit

Pentru a îmbunătăți exactitatea informațiilor privind capacitatea de pescuit, statele membre ar trebui, până în 2018:

(a) să stabilească proceduri pentru a verifica exactitatea informațiilor înregistrate în registrele lor naționale privind flota.

În contextul unei eventuale modificări viitoare a Regulamentului privind controlul și în scopul îmbunătățirii exactității informațiilor privind capacitatea de pescuit, Curtea recomandă Comisiei să includă în propunerea sa legislativă:

(b) norme detaliate pentru verificările documentare și la fața locului periodice, atât ale indicatorilor privind tonajul brut (TB), cât și ale indicatorilor privind puterea motorului (kW) utilizați pentru calcularea capacității de pescuit.

97. Statele membre trebuie să pună în aplicare măsurile de gestionare a pescuitului prevăzute în legislația națională, europeană și internațională (punctele 25-26). Monitorizarea și controlul activităților de pescuit sunt esențiale pentru a se asigura durabilitatea pescuitului. Curtea a constatat că sistemele statelor membre de monitorizare a navelor de pescuit bazate pe tehnologii de localizare prin satelit furnizau informații importante privind aceste activități și că, în general, statele membre au pus în aplicare în mod adecvat măsurile de gestionare a pescuitului. Cu toate acestea, ca urmare a aplicării normelor din Regulamentul privind controlul, 89 % din flota UE nu era monitorizată prin sistemul de monitorizare prin satelit. Acest lucru a împiedicat gestionarea eficace a pescuitului (punctele 25-32).

98. Statele membre vizitate au investit resurse considerabile în gestionarea utilizării cotelor de pescuit care le-au fost alocate și s-au achitat bine de această responsabilitate. Cu toate acestea, în cazurile în care au autorizat organizațiile de producători să gestioneze repartizarea cotelor, autoritățile statelor membre nu cunoșteau întotdeauna care au fost criteriile utilizate pentru a aloca cotele fiecărui beneficiar. Din cauza acestei lipse de transparență, este dificil ca statele membre să cunoască cine sunt beneficiarii reali ai posibilităților de pescuit și, prin urmare, să evalueze eventualul impact negativ asupra mediului și a economiilor locale și, după caz, să ia măsurile corective care se impun. În plus, această lipsă de transparență sporește riscul ca interesele specifice ale anumitor operatori economici să fie favorizate în detrimentul altora (punctele 33-36). Regimurile privind efortul de pescuit erau dificil de monitorizat, în special în cazul navelor care nu sunt conectate la sistemul de monitorizare prin satelit, iar statele membre au utilizat abordări diferite pentru a calcula zilele petrecute pe mare – unul dintre principalele elemente ale acestor regimuri (punctul 37). Măsurile tehnice erau prea numeroase și, uneori, prea complicate pentru a fi

aplicate de către pescari și controlate de către inspectori. Cu toate acestea, Curtea a identificat exemple de bune practici, în care organizația profesională din domeniul pescuitului impunea membrilor săi să respecte măsuri de conservare suplimentare, dar mai specifice, față de cele prevăzute de politica comună în domeniul pescuitului (punctele 38-41).

Recomandarea 2 – Îmbunătățirea monitorizării măsurilor de gestionare a pescuitului

În contextul unei eventuale modificări viitoare a Regulamentului privind controlul și pentru o mai bună monitorizare a activităților navelor mici de pescuit, Curtea recomandă Comisiei să includă în propunerea sa legislativă:

- (a) eliminarea exceptării navelor cu o lungime cuprinsă între 12 și 15 metri de la obligația echipării cu un sistem de monitorizare prin satelit;
- (b) cerința privind instalarea unor sisteme de localizare mai mici și mai ieftine pentru navele cu o lungime mai mică de 12 metri.

În vederea asigurării transparenței în materie de alocare a cotelor de pescuit, statele membre ar trebui, până în 2019:

- (c) să informeze Comisia cu privire la sistemul lor de alocare a cotelor în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul privind politica comună în domeniul pescuitului, inclusiv cu privire la modul în care s-a ținut cont de criteriile transparente și obiective la repartizarea cotelor de pescuit între părțile interesate.

99. Datele privind activitățile de pescuit colectate în cadrul Regulamentului privind controlul nu erau suficient de complete și de fiabile. Datele privind capturile pentru navele care prezintă declarații pe suport de hârtie (și care reprezintă o parte semnificativă a flotei UE) erau incomplete. Mai mult, s-a constatat un nivel ridicat de erori și de deficiențe de sistem în ceea ce privește înregistrarea declarațiilor pe suport de hârtie în bazele de date ale statelor membre (punctele 47-54). Curtea a identificat discrepanțe semnificative între debarcările declarate și înregistrările ulterioare privind prima vânzare (punctele 55-56). Două dintre cele patru state membre vizitate nu partajau și nu urmăreau în măsură suficientă informațiile de

la un stat membru de pavilion la alt stat membru cu privire la activitățile navelor, deși existau câteva inițiative bune la nivel bilateral (punctele 57-60). Curtea a detectat deficiențe în procesele statelor membre de validare și de verificare încrucișată a datelor, deficiențe care nu fac posibilă depistarea neconcordanțelor, a erorilor și a informațiilor lipsă (punctele 61-64). În plus, existau diferențe semnificative între datele privind capturile totale înregistrate de către statele membre și datele aflate la dispoziția diferitelor servicii ale Comisiei (punctele 65-70). Nu în ultimul rând, Regulamentul privind controlul nu impune statelor membre obligația de a transmite date privind capturile cu precizări detaliate privind zona de pescuit, dimensiunea navelor și uneltele de pescuit, ceea ce limitează posibilitatea de a se efectua o analiză detaliată a activității flotei europene (punctul 71).

Recomandarea 3 – Îmbunătățirea fiabilității datelor privind pescuitul

1. În vederea îmbunătățirii exhaustivității și a fiabilității datelor privind pescuitul, statele membre ar trebui, până în 2019:

- (a) să revizuiască și să îmbunătățească procesul de înregistrare și de verificare a datelor colectate pe suport de hârtie cu privire la activitățile de pescuit;
- (b) să se asigure că dispun de date fiabile privind activitatea navelor cu o lungime mai mică de 10 metri și că aplică normele stabilite de Regulamentul privind controlul pescuitului pentru colectarea acestor date;
- (c) să finalizeze validarea și verificarea încrucișată a datelor privind activitățile de pescuit.

Comisia ar trebui, până în 2020:

- (d) să instituie o platformă de schimb de informații care să fie utilizată de statele membre pentru a transmite date validate în formate și cu conținuturi standard, astfel încât informațiile aflate la dispoziția diferitelor servicii ale Comisiei să corespundă cu datele statelor membre;

(e) să promoveze dezvoltarea unui sistem mai ieftin, mai simplu și mai ușor de utilizat pentru a facilita comunicarea electronică a activităților de pescuit pentru navele cu o lungime mai mică de 12 metri;

(f) să analizeze problemele care persistă în ceea ce privește exhaustivitatea și fiabilitatea datelor la nivelul statelor membre și, împreună cu acestea, să decidă cu privire la luarea măsurilor adecvate, dacă este cazul.

2. În contextul unei eventuale modificări viitoare a Regulamentului privind controlul și în scopul îmbunătățirii exhaustivității și a fiabilității datelor privind pescuitul, Curtea recomandă Comisiei să includă în propunerea sa legislativă:

(g) eliminarea exceptării navelor cu o lungime cuprinsă între 12 și 15 metri de la obligația echipării cu un sistem electronic de raportare și de la obligația de a prezenta declarații electronice sau luarea în considerare a unor soluții alternative;

(h) revizuirea obligațiilor de raportare a datelor privind capturile care revin statelor membre în temeiul Regulamentului privind controlul, pentru a include obligația de a furniza detalii cu privire la zona de pescuit, dimensiunea navelor și uneltele de pescuit.

100. Un sistem eficace de inspecție a pescuitului este esențial pentru a se garanta respectarea normelor politicii comune în domeniul pescuitului și menținerea caracterului durabil al activităților de pescuit (a se vedea punctul 72). Curtea a constatat că, în general, inspecțiile erau bine planificate. Cu toate acestea, lipsa accesului în timp real al inspectorilor la informații privind navele a redus eficacitatea inspecțiilor (punctele 73-77). Statele membre vizitate instituiseră proceduri de inspecție standardizate, dar Curtea a identificat cazuri în care inspectorii nu utilizaseră modelele de rapoarte disponibile (punctele 78-79). În plus, rezultatele inspecțiilor nu erau întotdeauna raportate corect în bazele de date naționale (punctul 80).

101. Pentru ca inspecțiile să fie eficace, ele trebuie să fie însoțite de sancțiuni disuasive, proporționale și eficace, inclusiv de un sistem de puncte pentru cazurile grave de nerespectare menit să asigure un tratament egal al operatorilor din domeniul pescuitului (punctele 81-82). Curtea a constatat că sancțiunile aplicate nu erau întotdeauna disuasive

(punctele 83-88). Gradul în care era aplicat sistemul de puncte varia foarte mult de la un stat membru vizitat la altul și chiar în cadrul aceluiași stat membru și, prin urmare, nu era garantat tratamentul egal al operatorilor. Nu în ultimul rând, în prezent nu există un registru european de evidență a încălcărilor și a sancțiunilor, ceea ce ar permite o mai bună monitorizare a punctelor aplicate, o analiză a riscurilor mai eficace și o transparență sporită între statele membre (punctele 89-92).

Recomandarea 4 – Îmbunătățirea inspecțiilor și a sancțiunilor

1. În vederea îmbunătățirii inspecțiilor,

statele membre ar trebui, până în 2019:

(a) atunci când va intra în vigoare noul Regulament privind măsurile tehnice, să elaboreze, în consultare cu Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului (EFCA), și să utilizeze protocoale și rapoarte standard de inspecție mai bine adaptate la condițiile regionale și tehnice specifice ale activităților de pescuit decât cele prevăzute în anexa XXVII la Regulamentul 404/2011;

În contextul unei eventuale modificări viitoare a Regulamentului privind controlul, Curtea recomandă Comisiei să includă în propunerea sa legislativă:

(b) obligația utilizării de către statele membre a sistemului de raportare electronică a inspecțiilor pentru a asigura exhaustivitatea și actualizarea rezultatelor inspecțiilor la nivel național, precum și obligația de a comunica rezultatele inspecțiilor celorlalte state membre în cauză.

2. În vederea asigurării eficacității sistemului de sancțiuni, statele membre ar trebui, până în 2019:

(c) atunci când stabilesc sancțiuni, să țină seama în mod corespunzător de încălcările recurente sau de contravenienții care comit încălcări în mod sistematic;

(d) pentru a garanta că operatorii beneficiază de condiții de concurență echitabile, să implementeze pe deplin sistemul de puncte și să asigure aplicarea sa consecventă în teritoriile acestor operatori.

În contextul unei eventuale modificări viitoare a Regulamentului privind controlul, Curtea recomandă Comisiei să includă în propunerea sa legislativă:

(e) o dispoziție care să prevadă un sistem de schimb de date cu privire la încălcări și sancțiuni, în cooperare cu EFCA și cu statele membre.

Prezentul raport a fost adoptat de Camera I, condusă de domnul Phil WYNN OWEN, membru al Curții de Conturi, la Luxemburg, în ședința sa din 5 aprilie 2017.

Pentru Curtea de Conturi

Klaus-Heiner LEHNE

Președinte

ANEXA I

DATE PRIVIND PESCUITUL – TIPURI DE DOCUMENTE SOLICITATE ÎN STATELE MEMBRE

VIZITATE

Cerințele Regulamentului privind controlul	Spania	Franța	Italia	Scoția
<u>Jurnale de pescuit</u> Nu există nicio obligație pentru navele cu o lungime totală mai mică de 10 metri. Statele membre pot solicita ca aceste nave să prezinte jurnale de pescuit, note de vânzare sau declarații lunare privind capturile lor. În cazul în care navele cu o lungime mai mică de 10 metri nu sunt supuse cerinței menționate mai sus, statele membre trebuie să monitorizeze activitățile acestor nave, pe baza unor planuri de eșantionare, pentru a se asigura că respectă normele politicii comune în domeniul pescuitului. Navele cu o lungime totală cuprinsă între 10 și 12 metri trebuie să furnizeze date privind capturile prin intermediul jurnalelor de pescuit pe suport de hârtie. Navele cu o lungime totală cuprinsă între 12 și 15 metri ar trebui, în mod normal, să transmită datele în format electronic, dar pot fi exceptate de la această regulă. Toate navele cu o lungime totală mai mare de 15 metri au obligația de a transmite datele privind capturile în format electronic. Statele membre pot adopta măsuri mai stricte pentru navele lor.	Navele cu o lungime mai mică de 10 metri nu trebuiau să prezinte jurnale de pescuit. 85 % din navele cu o lungime cuprinsă între 12 și 15 metri (6 % din flota totală) erau scutite de obligația de a prezenta un jurnal de pescuit electronic.	Navele cu o lungime mai mică de 10 metri trebuie să prezinte lunar o declarație pe suport de hârtie care să includă date privind capturile („fiche de pêche”). Doar 42 de nave cu o lungime cuprinsă între 12 și 15 metri (1 % din flota totală) au fost scutite de obligația de a deține un jurnal de bord electronic în 2016.	Navele cu o lungime mai mică de 10 metri nu trebuiau să prezinte jurnale de pescuit. 90 % din navele din Italia cu lungimea cuprinsă între 12 și 15 metri (15 % din flota totală) erau scutite de obligația de a prezenta un jurnal de pescuit electronic.	Jurnal de pescuit simplificat prezentat săptămânal pentru navele cu o lungime mai mică de 10 metri. Nu exista nicio derogare de la obligația de a prezenta un jurnal de pescuit electronic pentru navele cu o lungime cuprinsă între 12 și 15 metri.
Note de vânzare Notele de vânzare trebuie transmise: - în format electronic de către cumpărătorii înregistrați cu o cifră de afaceri mai mare de 200 000 de euro pe an; - pe suport de hârtie sau, de preferință, în format electronic de către cumpărătorii cu o cifră de afaceri mai mică de 200 000 de euro pe an. Comisia poate acorda o derogare	Întreaga cantitate de pește proaspăt trebuie să fie vândută la licitație. Licitatorul trimite notele de vânzare comunităților autonome, care le transmit mai departe autorităților naționale.	Vânzare prin licitație sau alt tip de vânzare. Cumpărătorul trebuie să fie înregistrat. Notele de vânzare se transmit în format electronic utilizând un sistem special sau o declarație electronică.	Pentru prima vânzare, produsele pescărești trebuie să fie transferate către un centru de licitație înregistrat, un cumpărător înregistrat sau o organizație de producători. Notele de vânzare nu sunt obligatorii	Peștele este vândut la licitație sau cumpărătorilor înregistrați.

Cerințele Regulamentului privind controlul	Spania	Franța	Italia	Scoția
statelor membre cu un sistem de eșantionare acceptabil: - o pentru produsele de pe navele cu o lungime mai mică de 10 metri; - o pentru cantitățile de produse pescărești debarcate care nu depășesc 50 kg echivalent greutate în viu pentru fiecare specie. Notele de vânzare nu sunt obligatorii pentru cumpărătorii privați care achiziționează cantități mai mici de 30 kg. Statele membre pot excepta de la cerințele de trasabilitate cantitățile mici vândute direct consumatorului de pe nava de pescuit, până la o valoare de 50 de euro pe consumator pe zi.		Notele de vânzare nu sunt obligatorii pentru cumpărătorii privați care achiziționează cantități mai mici de 30 kg. Cantitățile mici vândute direct consumatorului de pe nava de pescuit sunt scutite de obligația privind notele de vânzare (până la 50 de euro pe consumator pe zi).	pentru cumpărătorii privați care achiziționează cantități mai mici de 30 kg. Cantitățile mici vândute direct consumatorului de pe nava de pescuit sunt scutite de la obligația privind notele de vânzare (până la 50 de euro pe consumator pe zi).	

Cerințele Regulamentului privind controlul	Spania	Franța	Italia	Scoția
<u>Cântărirea produselor pescărești</u> Toate produsele pescărești trebuie cântărite utilizând sisteme aprobate de autoritățile competente, cu excepția cazului în care statul membru a adoptat un plan de eșantionare. Cântărirea trebuie să aibă loc la debarcare, înainte ca produsele să fie depozitate, transportate sau vândute. Prin derogare (scutire) de la această regulă, statele membre pot autoriza cântărirea produselor pescărești după transport. Derogările de la normele privind cântărirea pot fi acordate numai în cazul în care statul membru a adoptat un plan de control bazat pe o analiză a riscurilor aprobat de Comisie. Rezultatele cântării sunt utilizate pentru a întocmi declarații de debarcare, note de vânzare etc.	Toate centrele de licitație au echipamentele necesare pentru cântărire și etichetare. Cântărirea este obligatorie la debarcare. Este disponibil un plan de eșantionare pentru cântărire, deși acesta exclude anumite specii care trebuie cântărite în întregime. Centrele de licitație trebuie să transmită notele de vânzare comunităților autonome, care le transmit apoi mai departe în format electronic standard până la data de 15 a lunii următoare (mai des pentru speciile care fac obiectul cotelor). Nu este autorizată cântărirea produselor după transport și înainte de prima vânzare.	Capturile sunt cântărite, în general, la debarcare, în cazul în care porturile dispun de echipamentele de cântărire necesare. Este autorizată cântărirea produselor după transport. Direcțiile interregionale ale mării sunt responsabile de derogări, dar nu aplică criterii standard pentru acordarea și gestionarea lor.	După ce comandantul navei de pescuit sau un reprezentant al acestuia a debarcat captura pentru o serie de operațiuni de cântărire la debarcare, sunt utilizate sisteme de cântărire care au fost certificate, dar care nu au fost aprobate de UE. Nu este autorizată cântărirea produselor după transport și înainte de prima vânzare.	Peștele vândut la licitație este cântărit pe baza unui plan de eșantionare aprobat de Comisie. Cantitățile de pește vândute cumpărătorilor înregistrați se cântăresc în integralitate. Capturile se cântăresc de obicei la debarcare. Este autorizată cântărirea produselor după transport. Cumpărătorii sau vânzătorii înregistrați sunt responsabili de acuratețea operațiunii de cântărire.

Sursa: informații primite în timpul vizitelor de audit și legislația.

ANEXA II**GESTIONAREA COTELOR ȘI A EFORTURILOR DE PESCUIT ÎN STATELE MEMBRE VIZITATE**

	COTE	EFORT DE PESCUIT
Spania	Cotele sunt, în general, alocate navelor individuale. Monitorizarea este sistematică și este efectuată chiar de două ori pe zi în cazul speciilor pentru care cotele pot fi epuizate rapid. Cotele sunt monitorizate cu ajutorul datelor provenite din jurnalele de pescuit electronice și din notele de vânzare. În cazul în care există discrepanțe între cele două, autoritățile utilizează cifra mai mare.	Monitorizarea se bazează pe datele sistemului de monitorizare prin satelit a navelor; fiecare zi în care viteza navei este sub cinci noduri este considerată o zi de pescuit. Efortul de pescuit pentru navele care nu dispun de un sistem de monitorizare prin satelit se calculează pe baza jurnalelor de pescuit (pe suport de hârtie sau electronice). Notele de vânzare sunt utilizate pentru navele cu o lungime mai mică de 10 de metri, fiecare notă de vânzare fiind considerată ca reprezentând o zi de pescuit.
Franța	Cotele sunt alocate în principal organizațiilor de producători. Acestea monitorizează gradul de utilizare a cotelor care le sunt alocate pe baza planurilor lor de gestionare, care sunt aprobate la nivel național. Biroul de gestionare a resurselor din cadrul Direcției pentru pescuitul maritim și acvacultură monitorizează gradul de utilizare a cotelor la nivel național. Acest birou își bazează calculele pe datele privind capturile din sistemul propriu (SACROIS) care au fost validate și verifică încrucișat aceste date în raport cu informațiile primite de la organizațiile de producători. Direcțiile interregionale ale mării nu efectuează controale la nivel regional pentru a monitoriza gradul de utilizare a cotelor de către organizațiile de producători.	Autoritățile utilizează tabele manuale pentru a monitoriza eforturile de pescuit. Nu sunt întotdeauna disponibile date furnizate de un sistem de monitorizare prin satelit sau date legate de obligațiile de declarare. Autoritățile estimează activitatea pe baza istoricului navei, dar declarațiile incorecte pot rămâne nedetectate. Autorizațiile de pescuit sunt eliberate în format electronic, iar inspectorii nu au întotdeauna posibilitatea de a consulta online datele navei și informațiile privind activitatea în timpul inspecțiilor, astfel încât le este dificil să verifice dacă nava este autorizată să captureze speciile aflate la bord.
Italia	Singura specie care face obiectul cotelor în Italia este tonul roșu. Cotele sunt repartizate la nivel național între următoarele categorii: nave cu plase-pungă, nave cu paragat, capcane, pescuitul recreativ și o cotă de rezervă păstrată ca marjă pentru capturile accidentale. Gradul de utilizare a cotelor este monitorizat de MIPAAF. Navele autorizate trebuie să prezinte zilnic declarații privind capturile în timpul campaniilor de pescuit, chiar dacă nu au înregistrat capturi. Datele primite din Italia cu privire la gradul de utilizare a cotelor și datele de care dispune Comisia erau identice.	Nu se aplică
Scotia	Majoritatea cotelor sunt alocate organizațiilor de producători (aproximativ 97 %), păstrându-se doar o mică parte pentru navele cu o lungime mai mică de 10 metri și pentru navele mai mari din afara sectorului. Autoritățile centrale monitorizează capturile de specii care fac obiectul cotelor. Pe baza datelor privind navele și capturile, sistemul	Eforturile se alocă navelor individuale. O parte din efortul alocat este pusă deoparte de către autorități, doar 95 % din efortul de pescuit fiind alocat navelor de pescuit, păstrându-se deci o marjă de siguranță pentru cazul în care eforturile alocate sunt depășite. Autoritățile utilizează informațiile din jurnalele de pescuit pentru a monitoriza gradul de consumare a efortului de pescuit și respectarea condițiilor privind efortul de pescuit. De asemenea, autoritățile includ, în cadrul inspecțiilor lor, și componente care țin de efortul de pescuit. Numărul

	calculează în mod automat gradul de utilizare a cotelor de către navele de pescuit dintr-o organizație de producători. Aceste rapoarte sunt transmise săptămânal tuturor organizațiilor de producători cărora le-au fost alocate cote. Atunci când o anumită cotă alocată unei astfel de organizații se epuizează, informația este publicată pe o pagină web a guvernului.	de zile se calculează în funcție de durata campaniei de pescuit pentru toate tipurile de declarații (electronice, pe suport de hârtie și săptămânale). Informațiile privind gradul de consumare a efortului sunt generate automat de sistem, ținând seama de durata campaniilor de pescuit care fac obiectul regimurilor efortului și de puterea motorului navelor în cauză. Eficiența sistemului automatizat pentru navele cu jurnalele de pescuit pe suport de hârtie (aproximativ 23,6 % din navele cu autorizații în ultimii trei ani) depinde de calitatea datelor introduse în sistem. Auditul Curții a indicat o rată de eroare de 10 % la nivelul datelor de debarcare.
--	---	--

CADRUL PENTRU COLECTAREA DATELOR

UE a stabilit un cadru¹ pentru colectarea, gestionarea și utilizarea datelor standardizate privind pescuitul pentru analiza științifică în contextul politicii comune în domeniul pescuitului. În conformitate cu acest cadru, statele membre trebuie să colecteze date biologice, de mediu, tehnice și socioeconomice referitoare la sectoarele pescuitului, acvaculturii și procesării. O parte din aceste date sunt date privind activitățile de pescuit obținute în baza cerințelor Regulamentului privind controlul: informații furnizate de sistemele de monitorizare prin satelit, jurnale de pescuit, declarații de debarcare, note de vânzare. Aceste date sunt transmise institutelor științifice și sunt utilizate de către acestea ca elemente ale estimărilor realizate pentru evaluarea stocurilor (împreună cu datele biologice colectate în baza cadrului pentru colectarea datelor). Ele joacă un rol esențial și pentru elaborarea măsurilor de gestionare fondate pe date științifice și pentru evaluarea obiectivelor gestionării. De exemplu, datele privind capacitatea, efortul și debarcările sunt necesare pentru a calcula capturile pe unitate de efort, pentru a le permite oamenilor de știință să identifice principalele activități ca eșantion pentru datele biologice, precum și pentru a defalca datele economice privind flota, astfel încât să poată fi combinate cu datele biologice².

¹ În 2000, s-au pus bazele unui cadru UE pentru colectarea și gestionarea datelor legate de activitățile de pescuit, acesta fiind reformat în 2008 și transformat în cadrul de colectare a datelor (CCD). În 2015, Comisia a prezentat o propunere de revizuire [COM(2015) 294 final].

² SWD(2015) 118 final din 18 iunie 2015: *Towards a new Union Framework for collection, management and use of data in the fisheries sector and support for scientific advice regarding the Common Fisheries Policy* (Către un nou cadru al Uniunii privind colectarea, gestionarea și utilizarea datelor din sectorul pescuitului și sprijinirea consultanței științifice cu privire la politica comună în domeniul pescuitului), document care însoțește Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea unui cadru al Uniunii pentru colectarea, gestionarea și utilizarea datelor din sectorul pescuitului și sprijinirea consultanței științifice cu privire la politica comună în domeniul pescuitului.

ANEXA IV**ORGANIZAREA INSPECȚIILOR ÎN STATELE MEMBRE VIZITATE****1. Spania**

În Spania, Secretariatul General pentru Pescuit (SGP), aflat sub autoritatea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Mediului, este responsabil de activitățile de control și de inspecție până la prima vânzare și se află sub jurisdicția guvernului central.

SGP elaborează un plan anual de inspecție (*Plan de actuación general de control e inspección pesquera*), prioritățile fiind decise în funcție de caracteristicile specifice ale flotei, zonele de pescuit și activitățile de pescuit. Birourile locale elaborează propria analiză a riscurilor și propriul plan de inspecție, în conformitate cu cadrul general și cu prioritățile decise. Resursele locale sunt puse la dispoziție de către Ministerul Administrației Publice, sub autoritatea SGP.

Există și alte autorități (comunitățile autonome, armata, poliția militară – *Guardia Civil*) care efectuează inspecții în domenii precum pescuitul maritim, transportul, comercializarea și procesarea. Aceste inspecții pot fi realizate independent de SGP sau în colaborare cu acesta. Comunitățile autonome sunt responsabile de inspecțiile efectuate în apele interioare și referitoare la crustacee și acvacultură, precum și de cele privind aspecte legate de sănătate și aspecte legate de trasabilitatea tuturor produselor după prima vânzare.

2. Franța

În Franța, există diferite autorități responsabile de controlul și inspecția activităților de pescuit:

- la nivel central, Direcția pentru pescuit maritim și acvacultură din cadrul Ministerului Mediului, Energiei și Mării și *Centre National de Surveillance de la Pêche* (CNSP) – centrul național de monitorizare a pescuitului;
 - la nivel regional, Direcția interregională a mării, care este administrată de prefectul maritim interregional și care își desfășoară activitatea sub autoritatea Direcției pentru pescuit maritim și acvacultură;
-

- la nivel local, Direcția departamentală pentru teritoriu și zone maritime, administrată de prefectul departamental aflat sub autoritatea prefectului regional;
- în departamentele și teritoriile de peste mări, direcțiile maritime (DM) efectuează toate sarcinile care, în Franța continentală, țin de competența direcțiilor interregionale ale mării și a Direcțiilor departamentale pentru teritoriu și zone maritime.

Direcția privind pescuitul maritim și acvacultura elaborează planuri naționale semestriale pe baza unei analize a riscurilor. Aceasta nu a luat în considerare informațiile puse la dispoziție de serviciile de control referitoare la domeniile de risc, monitorizarea încălcărilor etc. Planul se referă la comercializare și transport în temeiul Regulamentului privind controlul (trasabilitate) și se referă la alte organisme publice care efectuează inspecții în domeniul pescuitului maritim, cum ar fi afacerile maritime, marina, autoritățile vamale, paza de coastă, serviciile naționale de poliție și de prevenire a fraudelor.

CNSP coordonează inspecțiile pe mare și oferă sprijin pentru inspecțiile la debarcare.

Direcțiile interregionale ale mării elaborează propriile planuri regionale, în concordanță cu planurile naționale. Planurile regionale ar trebui să se bazeze pe o analiză detaliată a riscurilor și pe prioritățile lor de inspecție. Direcția interregională a mării din Bretania a efectuat o analiză a riscurilor foarte detaliată (incluzând operatorii care realizează prima vânzare și primul transport). În schimb, analiza riscurilor efectuată de Direcția interregională a Mării Mediteraneene a fost superficială și a definit riscurile sistemice pe baza încălcărilor constatate.

Planurile locale (elaborate de direcțiile departamentale pentru teritoriu și zone maritime) nu se bazează pe planurile regionale. Ele se fundamentează pe o analiză a riscurilor sau pe o direcționare, ambele coordonate de către CNSP, și, cu excepția regiunii mediteraneene, pe riscurile identificate de unitățile de control. Această evaluare a riscurilor ar trebui să se reflecte în planurile naționale și regionale de control printr-un plan de gestionare a riscurilor și ar trebui să fie corelată cu inițiativele locale.

Resursele pentru inspecțiile la debarcare și postdebarcare sunt puse la dispoziție de Direcția departamentală pentru teritoriu și zone maritime și de alte autorități de inspecție locale.

3. Italia

În Italia, Direcția generală pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură (DG MFA) din cadrul Ministerului Politicilor Agricole, Alimentare și Forestiere (MIPAAF) este autoritatea unică responsabilă în sensul articolului 5 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 (Regulamentul privind controlul).

Pentru a-și putea îndeplini sarcinile care îi revin, această direcție poate recurge la serviciile pazei de coastă sau ale autorităților portuare, cum ar fi Centrul Național de Control al Pescuitului. Răspunderea privind monitorizarea pescuitului, a comercializării și a gestionării produselor pescărești, precum și investigarea încălcărilor legislației, este încredințată personalului militar și civil angajat în cadrul autorităților maritime de la nivel central și în cadrul autorităților descentralizate, precum și altor organe de aplicare a legii (*Guardia di Finanza, Carabinieri* etc.).

4. Scoția

În Scoția, *Marine Scotland* este responsabilă de controlul și inspecția pescuitului până la prima vânzare. Evaluarea riscurilor este un exercițiu permanent, organizat la nivel regional, o dată la două săptămâni, pentru diferite domenii, porturi și segmente de activitate. Evaluarea nu conduce la un plan de inspecție detaliat, ci identifică principalele priorități care trebuie luate în considerare de către birourile de pescuit atunci când își planifică activitățile. Inspectorii locali fac parte din *Marine Scotland*.

În cazul anumitor operațiuni privind controlul respectării normelor, *Marine Scotland* colaborează cu alte organizații guvernamentale și din sectorul public, cum ar fi poliția scoțiană, Agenția maritimă și de coastă, Organismul executiv pentru sănătate și securitate și Administrația fiscală și vamală a Regatului Unit.

RĂSPUNSURILE COMISIEI LA RAPORTUL SPECIAL AL CURȚII DE CONTURI A UNIUNII EUROPENE

„CONTROALELE DIN DOMENIUL PESCUITULUI ÎN UE: SUNT NECESARE MAI MULTE EFORȚURI”

REZUMAT

I. Prin politica comună în domeniul pescuitului (PCP) se urmărește, după ultima reformă a acesteia, să se asigure că activitățile de pescuit și de acvacultură sunt durabile din punct de vedere ecologic pe termen lung și că modul în care ele sunt gestionate corespunde obiectivelor de a realiza beneficii pentru economie, societate și ocuparea forței de muncă și de a contribui la disponibilitatea aprovizionării cu alimente, asigurându-se în același timp că gestionarea activităților de pescuit respectă principiul precauției și ecosistemele.

În acest context, pentru ca politica să fie credibilă, fiabilă și eficace este crucial să existe un regim de control eficace. Prin acest regim se asigură că statele membre își respectă obligațiile de control și utilizează un sistem de control eficient și că normele sunt aplicate în mod armonios în UE. Pe baza recomandărilor din Raportul special al Curții de Conturi nr. 7 din 2007, normele de control au fost revăzute în 2008, în vederea remedierii deficiențelor identificate.

III. Comisia aderă la părerea că, în urma auditului realizat de Curte în 2007, sistemul de control al pescuitului din UE a fost îmbunătățit semnificativ prin adoptarea Regulamentului (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului (denumit în continuare Regulamentul privind controlul) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 404/2011 al Comisiei. De asemenea, Comisia este de acord că punerea în aplicare a acestui regulament de către statele membre poate fi îmbunătățită în continuare și că unele lipsuri persistă.

IV. Comisia confirmă că normele referitoare la verificarea tonajului brut ar putea îmbunătăți controlul capacității flotei.

În ceea ce privește discrepanțele din registrul flotei, Comisia consideră că lipsurile constatate de Curte ar trebui, în principiu, să fie eliminate prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/218 al Comisiei privind registrul flotei de pescuit a Uniunii, adoptat la 6 februarie 2017.

V. Comisia confirmă că o parte din flota de pescuit a UE este scutită de obligația de a instala un sistem de monitorizare prin satelit la bord. Cu toate acestea, 11 % din flota vizată de această cerință reprezintă peste trei sferturi din cantitatea de pește capturat. În plus, unele state membre și-au echipat navele mai mici de 12 metri cu sisteme de monitorizare prin satelit, chiar dacă în Regulamentul privind controlul nu se prevede acest lucru.

Comisia admite că s-ar putea îmbunătăți într-o mai mare măsură utilizarea sistemelor de urmărire în cazul navelor mici.

VI. Criteriile de repartizare a posibilităților de pescuit de către statele membre sunt definite în politica comună în domeniul pescuitului. Comisia consideră că aplicarea criteriilor respective nu afectează în mod special nici regimul de control, nici eficiența acestuia.

Comisia aderă la părerea că o mai mare transparență a tipului de criterii utilizate pentru alocarea cotelor ar contribui la evitarea riscului ca anumite interese să fie favorizate.

VII. Comisia este de acord că în câteva state membre transmiterea datelor privind capturile și a notelor de vânzare nu este completă încă, mai ales în cazul navelor mai mici de 12 metri. Comisia monitorizează sistematic situațiile de nerespectare a normelor PCP, cu ajutorul instrumentelor relevante de care dispune.

Mai mult, Comisia evaluează cu regularitate, în cadrul auditurilor și al inspecțiilor, modul în care operatorii din domeniul pescuitului artizanal pun în aplicare cerințele de control.

În plus, Regulamentul privind FEPAM permite finanțarea echipării navelor de pescuit cu dispozitive ERS, indiferent de mărimea navelor.

Referitor la datele agregate, situația se prezintă astfel: statele membre trebuie întotdeauna să trimită datele agregate referitoare la capturi, cu detalii privind stocurile și zonele de pescuit în care există regimuri de gestionare a efortului de pescuit. Există, de asemenea, cazuri bine determinate în care statele membre trebuie să trimită detalii privind dimensiunea navelor și a uneltelor de pescuit, dar această obligație nu este generală. Atunci când sunt necesare date privind capturile cu precizări detaliate, Comisia poate, în temeiul Regulamentului privind controlul, să consulte datele ERS direct de la statele membre. Această practică se află în faza de testare.

VIII. În conformitate cu actualele norme privind control, statele membre au obligația să introducă într-un registru național toate încălcările comise de titularii de licențe de pescuit și de comandanții navelor. De asemenea, aceste norme promovează schimburile de informații referitoare la încălcări între statele membre. Comisia a observat că diferențele actuale dintre sistemele judiciare ale statelor membre ar putea influența punerea în aplicare a respectivelor dispoziții la nivelul UE.

Comisia admite că în actualul Regulament privind controlul nu se prevede instituirea unui sistem cuprinzător de schimb de informații cu privire la încălcări și sancțiuni.

În general, Comisia promovează dezvoltarea unor standarde la nivelul UE, a unei abordări comune a activităților de control și a unor platforme informatice comune pentru schimbul de date, în vederea creării unor condiții de concurență echitabile.

IX. Comisia ia cu atenție la cunoștință aceste recomandări. Deocamdată nu s-a luat nicio decizie cu privire la revizuirea Regulamentului privind controlul. Între timp, pe baza acestor recomandări, Comisia va continua să sprijine și să asigure punerea în aplicare pe deplin a actualelor cerințe în materie de control.

Comisia ia act, de asemenea, de faptul că unele dintre recomandări sunt adresate statelor membre.

INTRODUCERE

1. Prin Regulamentul privind controlul a fost instituit un sistem al Uniunii de control, inspecție și asigurare a respectării normelor PCP.

6. Deși evaluarea impactului pe care acest regulament îl are asupra PCP și controlarea modului în care statele membre pun în aplicare normele respective intră în responsabilitatea Comisiei, succesul politicii depinde de implicarea tuturor părților interesate. Comisia confirmă că pentru îndeplinirea obiectivelor PCP este vital ca statele membre să aloce resurse adecvate și să dezvolte capacitatea administrativă.

7. Pentru a se limita sarcina administrativă a statelor membre și a pescarilor, în Regulamentul privind controlul s-a prevăzut un regim simplificat pentru navele cu o lungime mai mică de 10 metri. Pentru monitorizarea activităților navelor respective, statele membre trebuie să stabilească planuri de eșantionare bazate pe o metodologie adoptată de Comisie în conformitate cu procedura comitetului.

8. Prin sistemul de puncte introdus de Regulamentul privind controlul se urmărește crearea unui sistem egal de sancționare pe tot teritoriul UE.

Cadrul juridic al UE nu conține însă norme armonizate pentru sancțiunile aplicate în cazul încălcării normelor PCP. În absența unor norme de sancțiuni uniforme la nivelul UE, fiecare stat membru

aplică propriile prevederi și proceduri naționale. Lipsa unor sancțiuni armonizate este o realitate în numeroase alte politici ale Uniunii, nu doar în PCP.

Cu toate acestea, Comisia consideră că eficacitatea și echitatea sistemului de control s-ar mări și mai mult dacă regimul de control ar conține norme mai clare în ceea ce privește sancțiunile pentru încălcările grave ale normelor PCP.

10. Comisia consideră că planurile de acțiune s-au dovedit a fi instrumente eficiente de remediere a deficiențelor sistemice din statele membre, de fiecare dată când s-a decis adoptarea și punerea lor în aplicare.

11. Comisia consideră că până acum a fost esențial rolul jucat de Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului (EFCA) în dezvoltarea și consolidarea unei abordări armonizate și coerente, cu sisteme compatibile de raportare, schimb de date și trasabilitate a produselor pescărești.

În urma evaluării Regulamentului privind controlul s-a observat însă că rolurile și responsabilitățile Comisiei, ale EFCA și ale statelor membre ar trebui poate să fie precizate mai clar, în vederea creării unor mai bune relații de sinergie.

OBSERVAȚII

16. În Regulamentul privind controlul se prevede că ar putea fi adoptate norme detaliate pentru verificarea tonajului navelor de pescuit. Comisia va continua să se asigure că statele membre respectă dispozițiile existente referitoare la capacitatea maximă de pescuit.

Caseta 3 – Verificarea puterii motorului efectuată în scopul aplicării cerințelor prevăzute de Regulamentul privind controlul

În cursul auditurilor pe care le-a efectuat în 2016 în statele membre cu ieșire la Atlantic și care aveau ca obiect puterea motorului, Comisia a constatat că Spania a realizat verificările respective o singură dată (și că acestea nu fuseseră aprobate de autoritatea competentă pentru verificarea puterii motorului) și că Regatul Unit dispunea de un sistem mai constant de verificare a motorului.

Comisia intenționează ca în 2017 să lanseze un studiu care va fi efectuat de un contractant extern într-un număr de state membre ale UE și care va avea ca obiect aplicarea cerințelor din Regulamentul privind controlul în cazul verificării fizice a puterii motorului.

18. Monitorizarea puterii motorului a făcut parte dintr-un ciclu de misiuni de audit desfășurate în toate statele membre, inclusiv în Franța în perioada 2015-2016. Comisia va continua să urmărească acest aspect pentru a se asigura că se iau măsuri corespunzătoare.

Comisia se află în strânsă legătură cu autoritățile italiene și a fost informată că pentru 2017 este prevăzut un nou plan de eșantionare.

19. Comisia este de acord cu analiza Curții, dar ar dori să sublinieze că, deși nu toate planurile de eșantionare au fost adoptate încă, verifică dacă plafonul este respectat pe baza registrului UE al flotei și prin intermediul rapoartelor anuale referitoare la flotele naționale, pe care statele membre trebuie să i le transmită. Statele membre efectuează verificări și dacă nu dispun de un plan de eșantionare.

20. Comisia consideră că riscul de depășire a plafonului capacității de pescuit, care a fost constatat de Curte, ar trebui, în principiu, să fie eliminat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/218 al Comisiei privind registrul flotei de pescuit a Uniunii, adoptat la 6 februarie 2017.

23. Comisia a adoptat la 6 februarie 2017 un nou regulament privind registrul flotei de pescuit a Uniunii, care va intra în vigoare la 1 februarie 2018 [Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/218 al Comisiei]. În noul regulament sunt prevăzute noi proceduri de asigurare a faptului că

registru flotei de pescuit a Uniunii este actualizat aproape în timp real și că informațiile din acest registru sunt fiabile.

Caseta 4 – Discrepanțe remarcate în registrul flotei

În ceea ce privește discrepanțele din registrul flotei, Comisia consideră că lipsurile constatate de Curte ar trebui, în principiu, să fie rezolvate prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/218 al Comisiei privind registrul flotei de pescuit a Uniunii, adoptat la 6 februarie 2017.

24. Odată cu noul regulament privind registrul flotei de pescuit a Uniunii, actualizările din registrele naționale se vor efectua aproape în timp real. Actualizarea datelor referitoare la nave va fi asigurată în două moduri: a) fie statele membre transmit direct, cel mai târziu la sfârșitul zilei de lucru, toate evenimentele referitoare la o anumită navă de pescuit care sunt introduse în registrul flotei de pescuit naționale, b) fie se transmit instantanee. Instantaneele al căror conținut nu este lizibil, complet, exact și fiabil sunt respinse, iar Comisia își notifică observațiile statului membru, care urmează să efectueze modificările necesare în registrul național în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data notificării de către Comisie.

Răspunsul comun al Comisiei la punctele 25 și 26: Comisia a auditat sistemele de înregistrare a capturilor și sistemele de validare a datelor din majoritatea statelor membre și a urmărit în mod sistematic deficiențele identificate.

30. Comisia are cunoștință de această neregulă și se ocupă în prezent de această problemă împreună cu statele membre în cauză.

În 2 % din cazuri este vorba de nave de acvacultură. În trecut, în temeiul Regulamentului privind VMS, erau scutite de obligația de a fi dotate cu echipamente de monitorizare prin satelit toate navele „utilizate exclusiv în scopuri de acvacultură și care operează exclusiv în interiorul liniilor de bază ale statelor membre”. [A se vedea articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 2244/2003 al Comisiei.]

În actualul Regulament privind controlul, această scutire a fost eliminată pentru navele > 15 m și menținută pentru navele < 15 m [a se vedea articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului]. Statele membre nu au actualizat însă datele existente din registrul de flotă pentru respectivele nave de acvacultură.

În noul regulament de punere în aplicare privind registrul flotei (care intră în vigoare la 1 februarie 2018), nici măcar nu mai există cerința de înregistrare a navelor de acvacultură în registrul flotei.

Răspunsul comun al Comisiei la punctele 31 și 32: Comisia subliniază că 11 % din flota vizată de cerința de dotare cu sisteme de monitorizare prin satelit reprezintă peste trei sferturi din cantitatea de pește capturat.

Pentru a se limita sarcina administrativă a statelor membre și a pescarilor, în Regulamentul privind controlul se prevede un regim simplificat pentru navele cu o lungime mai mică de 10 metri, care constă în instituirea unor planuri de eșantionare de către statele membre. În plus, unele state membre și-au echipat navele mai mici de 12 metri cu sisteme de monitorizare prin satelit, chiar dacă acest lucru nu era obligatoriu.

Comisia consideră că majoritatea navelor care prezintă un risc ridicat pentru conservare pot fi urmărite și controlate. Comisia admite totuși că s-ar putea îmbunătăți într-o mai mare măsură utilizarea sistemelor de urmărire în cazul navelor mici.

34. Comisia poate confirma că informațiile pe care le-a primit sunt destul de eterogene. Prin urmare, Comisia nu ar fi încă în măsură să ofere o imagine de ansamblu asupra modului în care această metodă este aplicată de către statele membre.

În martie 2016, Comisia s-a adresat în scris statelor membre de coastă, solicitându-le informații cu privire la sistemul de alocare a cotelor pe care îl utilizează în concordanță cu articolul 16 din Regulamentul privind PCP. În plus, statelor membre li s-a solicitat să includă informații cu privire la modul în care se asigură că principiile stabilite la articolul 17, și anume criterii transparente și obiective, inclusiv de mediu, sociale și economice, sunt integrate în metoda de alocare. Din informațiile primite de Comisie a rezultat că cea mai răspândită caracteristică a sistemelor de alocare din UE este istoricul capturilor, când este vorba de repartizarea cotelor de captură între participanții la activitatea de pescuit care îndeplinesc criteriile necesare. Din informațiile furnizate de statele membre a rezultat că acestea utilizează o gamă variată de sisteme pentru alocarea sau accesarea posibilităților de pescuit, care nu cuprind neapărat sisteme de repartizare a capturilor. Cele mai multe state membre au afirmat că țin cont de criterii sociale, economice și ecologice, ceea ce corespunde obiectivelor PCP.

În plus, pe rolul Curții de Justiție se află cauza C-540/16, Spika și alții, care se referă la o cerere de decizie preliminară privind interpretarea articolelor 16 și 17 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013. Răspunsul la această întrebare preliminară ar permite examinarea logicii care stă la baza metodelor de alocare a cotelor naționale.

În plus, în 2015, Parlamentul European a finanțat un studiu privind alocarea cotelor naționale:

[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/540357/IPOL_STU\(2015\)540357_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/540357/IPOL_STU(2015)540357_EN.pdf)

37. În cazul navelor scutite de cerința de a fi echipate cu sisteme de monitorizare prin satelit, există alte mijloace de comunicare care sunt prevăzute în Regulamentul privind controlul și care trebuie să facă obiectul unor decizii adoptate de către legiuitori.

38. Comisia este de acord cu analiza Curții și dorește să precizeze că propunerea privind măsurile tehnice este încă în curs de dezbateră în Parlamentul European și în Consiliu.

41. Comisia aderă la părerea Curții că ar trebui încurajate măsurile prin care se creează cerințe regionale în scopuri de conservare și care sunt adaptate la diferitele regiuni, dat fiind că ele corespund principiilor care guvernează PCP, în general, și abordării regionalizate din PCP, în particular.

48. Pentru a se limita sarcina administrativă a statelor membre și a pescarilor, în Regulamentul privind controlul s-a prevăzut un regim simplificat pentru navele cu o lungime mai mică de 10 metri. Pentru monitorizarea activităților navelor respective, statele membre trebuie să stabilească planuri de eșantionare bazate pe o metodologie adoptată de Comisie în conformitate cu procedura comitetului.

Comisia ar mai dori să adauge că s-ar putea îmbunătăți controlul activităților navelor cu o lungime mai mică de 10 metri, care în prezent sunt scutite de obligația de a ține un jurnal de pescuit (de exemplu, controlul prin eșantionare în momentul debarcării).

50. Comisia este de acord cu analiza Curții și consideră că, după ce vor fi adoptate, planurile de eșantionare vor conține estimări privind capturile.

Caseta 5 – Erori și deficiențe de sistem în ceea ce privește declarațiile pe suport de hârtie

Comisia cunoaște faptul că transmiterea datelor privind capturile și a notelor de vânzare nu este completă încă în Franța. Dorește totuși să sublinieze că s-au înregistrat progrese semnificative din 2014 încoace, în special în cazul navelor mici. Comisia efectuează audituri periodice, urmărind modul în care se desfășoară acțiunile cuprinse în planul de acțiune.

Statele membre au elaborat sisteme de înregistrare a capturilor (pentru colectarea, înregistrarea și prelucrarea datelor de control) care sunt conforme cu Regulamentul privind controlul și care cuprind atât date electronice, cât și date pe suport de hârtie.

Cu toate acestea, sistemele informatice utilizate de unele state membre nu permit încă schimbul de date între ele și nu garantează încă verificarea încrucișată din diferite surse de date.

Comisia va continua să acorde o atenție specială sistemului de înregistrare a capturilor și să urmărească acest aspect.

În ceea ce privește Scoția, navele au indicat date de debarcare incorecte. Dacă se consultă notele de vânzare, de exemplu, este posibil ca data înscrisă să fie cea a vânzării, nu cea a debarcării. Acest tip de discrepanță a fost identificat în auditurile de trasabilitate efectuate în Regatul Unit.

56. Comisia este de acord cu concluziile Curții că sunt necesare îmbunătățiri în ceea ce privește transmiterea datelor privind capturile și a notelor de vânzare, care continuă să nu fie completă, în special în cazul navelor mici, și în ceea ce privește verificarea încrucișată și validarea datelor.

Comisia a observat însă progrese semnificative în ultimii ani. Planurile de acțiune, în special, și realizarea acțiunilor cuprinse în ele au fost un instrument eficient în acest domeniu.

Caseta 6 – Erori și deficiențe de sistem în ceea ce privește verificările încrucișate între declarațiile de debarcare și notele de vânzare

Comisia are cunoștință de aceste deficiențe care sunt abordate, așadar, în cadrul unui plan de acțiune.

Comisia consideră că în ultimii ani s-au înregistrat îmbunătățiri în ceea ce privește nivelul global și eficacitatea activităților de control în Italia. Cu toate acestea, implementarea completă a sistemului de înregistrare a capturilor continuă să fie o provocare importantă.

Comisia are cunoștință de această deficiență în privința notelor de vânzare, care a fost inclusă în planul de acțiune. Spania a elaborat de curând instrumentul TRAZAPES, care va permite transmiterea automată a notelor de vânzare de la comunitățile autonome la autoritatea centrală. Progresele realizate de Spania vor fi reevaluate de către Comisie în viitoarele misiuni.

60. Este adevărat că sistemul electronic utilizat în Scoția pentru partajarea documentelor de transport nu este prevăzut în Regulamentul privind controlul. Acest sistem național depășește dispozițiile minime prevăzute de Regulamentul privind controlul, lucru permis în temeiul regulamentului. Comisia este de acord cu faptul că un sistem electronic la nivelul UE pentru documentele de transport care să permită partajarea datelor între statele membre ar îmbunătăți fiabilitatea datelor privind capturile.

Caseta 7 – Deficiențe în ceea ce privește validarea datelor în statele membre

Comisia confirmă că în prezent se lucrează la noi îmbunătățiri în contextul planului de acțiune.

64. Validarea datelor face parte din planul de acțiune implementat în prezent cu Franța, care ar trebui să permită aducerea de noi îmbunătățiri în acest domeniu.

67. Comisia constată că există o tendință de reducere a discrepanțelor, în special în Spania și în Regatul Unit.

71. Statele membre trebuie să trimită datele agregate referitoare la capturi, cu detalii privind stocurile și zonele de pescuit în care există regimuri de gestionare a efortului de pescuit. Există, de asemenea, cazuri bine determinate în care statele membre trebuie să trimită detalii privind dimensiunea navelor și a uneltelor de pescuit, dar această obligație nu este generală. Atunci când sunt necesare date privind capturile cu precizări detaliate, Comisia poate, în temeiul Regulamentului

privind controlul, să consulte datele ERS direct de la statele membre. Această practică se află în faza de testare.

73. Comisia este de acord că, în conformitate cu Regulamentul privind controlul, statele membre trebuie să dispună de structuri adecvate pentru controlul activităților de pescuit. În cadrul Fondului european pentru pescuit și afaceri maritime a fost introdusă condiționalitatea *ex ante* pentru control, în scopul de a se asigura faptul că statele membre au capacitatea administrativă de a pune în aplicare Regulamentul privind controlul înainte de a li se acorda vreo sumă din fondul în sine.

79. Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului pune la dispoziția inspectorilor din statele membre, în cooperare cu statele membre și Comisia, programe de formare de bază și lucrează în prezent la crearea unei platforme de învățare la nivelul UE.

89. În conformitate cu actualele norme privind control, statele membre au obligația să introducă într-un registru național toate încălcările comise de titularii de licențe de pescuit și de comandanții navelor. De asemenea, aceste norme promovează schimburile de informații referitoare la încălcări între statele membre. Comisia a finalizat un studiu intern referitor la sistemele de sancțiuni din statele membre, în care au fost analizate caracterul disuasiv, eficacitatea și proporționalitatea actualelor sisteme de sancțiuni utilizate în statele membre. Comisia a observat că diferențele actuale dintre sistemele judiciare ale statelor membre ar putea influența punerea în aplicare a respectivelor dispoziții la nivelul UE.

92. Comisia recunoaște importanța unei utilizări sistematice a sistemului de raportare electronică a inspecțiilor.

CONCLUZII

95. Comisia este de acord cu observația Curții că statele membre și Comisia au făcut progrese de la auditul din 2007 și de la reformarea Regulamentului de control.

Cu toate acestea, trebuie să se analizeze probabilitatea ca anumite dispoziții din regulamentul respectiv să necesite modificări, în scopul de a se îmbunătăți eficacitatea sistemului de control al activităților de pescuit.

Recomandarea 1 – Îmbunătățirea fiabilității informațiilor privind flotele de pescuit

(a) Comisia ia act de faptul că această recomandare se adresează statelor membre și va urmări modul în care i se va da curs.

(b) Comisia acceptă parțial această recomandare:

- ar putea fi utile norme pentru verificarea atât a tonajului brut, cât și a puterii motorului;
- nu s-a luat încă nicio decizie cu privire la revizuirea Regulamentului privind controlul, iar o eventuală propunere a Comisiei trebuie să respecte principiul unei mai bune reglementări, adică să se bazeze pe o consultare publică și pe o evaluare a impactului, al cărui rezultat nu poate fi anticipat. Comisia va ține seama de recomandarea Curții în acest context.

97. Comisia este de acord că, prin utilizarea sistemelor de monitorizare prin satelit și, în unele cazuri, a altor dispozitive de urmărire, monitorizarea activității flotei s-a îmbunătățit în apele UE.

Comisia face trimitere la răspunsul său la punctele 31 și 32.

98. Criteriile de repartizare a posibilităților de pescuit de către statele membre sunt definite în politica comună în domeniul pescuitului. Comisia consideră că aplicarea criteriilor respective nu are legătură în prezent cu punerea în aplicare a Regulamentului privind controlul. Din informațiile primite de Comisie de la statele membre se poate deduce că cel mai răspândit criteriu de repartizare a cotelor în UE este istoricul capturilor. Se mai poate deduce că se ține cont de criterii sociale,

economice și ecologice, ceea ce corespunde obiectivelor PCP. În plus, pe rolul Curții de Justiție se află cauza C-540/16, Spika și alții, care se referă la o cerere de decizie preliminară privind interpretarea articolelor 16 și 17 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013. Răspunsul la această întrebare preliminară ar permite examinarea logicii care stă la baza metodelor de alocare a cotelor naționale.

În plus, în 2015, Parlamentul European a finanțat un studiu privind alocarea cotelor naționale:

[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/540357/IPOL_STU\(2015\)540357_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/540357/IPOL_STU(2015)540357_EN.pdf)

Pentru navele care nu sunt conectate la sisteme de monitorizare prin satelit sunt prevăzute, în Regulamentul privind controlul, alte mijloace de comunicare pentru monitorizarea efortului de pescuit, dar ele nu sunt utilizate încă de deplin.

În ceea ce privește simplificarea măsurilor tehnice, Comisia a prezentat deja o propunere de simplificare a cadrului juridic și a obligațiilor pe care le au pescarii. Propunerea respectivă este discutată în prezent la nivel interinstituțional.

Comisia aderă la părerea Curții că ar trebui încurajate bunele practici, îndeosebi cele adaptate la regiuni, în conformitate cu principiile care guvernează PCP.

Recomandarea 2 – Îmbunătățirea monitorizării măsurilor de gestionare a pescuitului

(a) Comisia acceptă parțial această recomandare:

- dacă s-ar elimina posibilitatea exceptării navelor cu o lungime cuprinsă între 12 și 15 metri de la obligația echipării cu un sistem de monitorizare prin satelit s-ar îmbunătăți monitorizarea și controlarea activității flotelor de pescuit;
- nu s-a luat încă nicio decizie cu privire la revizuirea Regulamentului privind controlul, iar o eventuală propunere a Comisiei trebuie să respecte principiul unei mai bune reglementări, adică să se bazeze pe o consultare publică și pe o evaluare a impactului, al cărui rezultat nu poate fi anticipat. Comisia va ține seama de recomandarea Curții în acest context.

(b) Comisia acceptă parțial această recomandare:

- dacă s-ar instala sisteme de localizare mai mici și mai ieftine pe navele cu o lungime mai mică de 12 metri s-ar îmbunătăți monitorizarea și controlarea activităților de pescuit;
- nu s-a luat încă nicio decizie cu privire la revizuirea Regulamentului privind controlul, iar o eventuală propunere a Comisiei trebuie să respecte principiul unei mai bune reglementări, adică să se bazeze pe o consultare publică și pe o evaluare a impactului, al cărui rezultat nu poate fi anticipat. Comisia va ține seama de recomandarea Curții în acest context.

(c) Comisia ia act de faptul că această recomandare se adresează statelor membre.

99. În Regulamentul privind controlul se prevede că statele membre raportează Comisiei toate cantitățile de pește capturat și debarcat în UE, cu câteva excepții, cum ar fi vânzările mai mici de 30 de kilograme.

Comisia este de acord cu concluziile Curții de Conturi că sunt necesare îmbunătățiri în ceea ce privește transmiterea datelor privind capturile și a notelor de vânzare, care continuă să nu fie complete, în special în cazul navelor mici.

În urma auditurilor și a misiunilor de verificare cu privire la înregistrarea capturilor și la sistemele de validare a datelor, care sunt efectuate începând din 2010, și prin urmărirea sistematică a tuturor situațiilor de nerespectare a normelor PCP, Comisia a observat totuși progrese semnificative și mai puține discrepanțe în ultimii ani, în special în cazul navelor mici.

Statele membre au elaborat sisteme de înregistrare a capturilor care sunt conforme cu Regulamentul privind controlul și care cuprind atât date electronice, cât și date pe suport de hârtie. Cu toate acestea, sistemele informatice utilizate de respectivele state membre nu permit încă schimbul de date între ele și nu garantează încă verificarea încrucișată din diferite surse de date. Comisia va continua să acorde o atenție deosebită acestui aspect.

Recomandarea 3 – Îmbunătățirea fiabilității datelor privind pescuitul

1.

Comisia ia act de termenul propus de Curte și înțelege că acesta se referă numai la punerea în aplicare a normelor existente.

(a) Comisia ia act de faptul că această recomandare se adresează statelor membre și a început deja să monitorizeze respectarea acesteia.

(b) Comisia ia act de faptul că această recomandare se adresează statelor membre și a început deja să monitorizeze respectarea acesteia.

(c) Comisia ia act de faptul că această recomandare se adresează statelor membre și a început deja să monitorizeze respectarea acesteia.

(d) Comisia acceptă această recomandare. Comisia a început deja să dea curs acesteia prin dezvoltarea programului integrat de gestionare a datelor referitoare la pescuit, inclusiv a inițiativei privind stratul de transport, FLUX.

(e) Comisia acceptă această recomandare.

(f) Comisia acceptă această recomandare și va continua să îi dea curs prin intermediul unor controale regulate și prin evaluarea modului în care statele membre aplică normele de control în domeniul pescuitului.

2.

Răspuns comun al Comisiei la literele (g) și (h): Comisia acceptă parțial această recomandare. Nu s-a luat încă nicio decizie cu privire la revizuirea Regulamentului privind controlul, iar o eventuală propunere a Comisiei trebuie să respecte principiul unei mai bune reglementări, adică să se bazeze pe o consultare publică și pe o evaluare a impactului, al cărui rezultat nu poate fi anticipat. Comisia va ține seama de recomandarea Curții în acest context.

100. Comisia aderă la părerea Curții că rezultatele inspecțiilor ar trebui să fie mai exacte și raportate sistematic în bazele de date naționale. Comisia confirmă, de asemenea, că pentru realizarea unui sistem de inspecție eficace și fiabil este esențial să fie elaborate standarde de inspecție la nivelul UE, o gestionare bazată pe riscuri, o abordare armonizată a activităților de control și platforme informatice pentru schimbul de rapoarte de inspecție.

Rolul jucat de Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului (EFCA) în dezvoltarea și consolidarea unei abordări armonizate și coerente, cu sisteme compatibile pentru raportarea și comunicare reciprocă a datelor referitoare la produsele pescărești, este esențial în această privință.

101. În conformitate cu actualele norme privind control, statele membre au obligația să introducă într-un registru național toate încălcările comise de titularii de licențe de pescuit și de comandanții navelor. De asemenea, aceste norme promovează schimburile de informații referitoare la încălcări între statele membre.

Comisia consideră că toate statele membre dispun de un cadru juridic pentru sancționarea încălcărilor PCP. Comisia aderă însă la părerea Curții că nivelurile sancțiunilor diferă foarte mult de la un stat membru la altul.

Comisia ar dori să sublinieze că, în absența unor măsuri legislative de remediere a lipsurilor existente în dispozițiile juridice ale UE cu privire la sancțiuni, nu se pot realiza progrese semnificative în direcția unei sancționări mai eficace a încălcărilor normelor PCP în statele membre ale UE.

Recomandarea 4 – Îmbunătățirea inspecțiilor și a sancțiunilor

1.

(a) Comisia ia act de faptul că această recomandare se adresează statelor membre și va urmări modul în care i se va da curs.

(b) Comisia acceptă parțial această recomandare:

- utilizarea obligatorie a sistemului de rapoarte electronice de control ar îmbunătăți inspecțiile;
- Nu s-a luat încă nicio decizie cu privire la revizuirea Regulamentului privind controlul, iar o eventuală propunere a Comisiei trebuie să respecte principiul unei mai bune reglementări, adică să se bazeze pe o consultare publică și pe o evaluare a impactului, al cărei rezultat nu poate fi anticipat. Comisia va ține seama de recomandarea Curții în acest context.

2.

(c) Comisia ia act de faptul că această recomandare se adresează statelor membre.

(d) Comisia ia act de faptul că această recomandare se adresează statelor membre.

(e) Comisia acceptă parțial această recomandare. Nu s-a luat încă nicio decizie cu privire la revizuirea Regulamentului privind controlul, iar o eventuală propunere a Comisiei trebuie să respecte principiul unei mai bune reglementări, adică să se bazeze pe o consultare publică și pe o evaluare a impactului, al cărei rezultat nu poate fi anticipat. Comisia va ține seama de recomandarea Curții în acest context.

Comisia este de acord cu necesitatea ca schimbul de informații privind încălcarea normelor PCP să fie consolidat, pentru a se asigura o analiză a riscurilor mai eficace și o transparență sporită între statele membre.

Etapă	Data
Adoptarea planului de audit / Demararea auditului	24.2.2016
Trimiterea oficială către Comisie (sau către o altă entitate auditată) a proiectului de raport	17.2.2017
Adoptarea raportului final după procedura contradictorie	5.4.2017
Primirea răspunsurilor Comisiei (sau ale altei entități auditate) în toate versiunile lingvistice	3.5.2017

În cadrul acestui raport a fost examinată eficacitatea sistemului UE de control al pescuitului, considerat un element-cheie în ceea ce privește asigurarea sustenabilității pe termen lung a stocurilor de pește și a sectorului pescuitului. Curtea a constatat că statele membre nu puneau încă în aplicare toate controalele necesare și că sistemul de control în sine avea nevoie de o actualizare. S-au identificat deficiențe referitor la verificarea exactității datelor privind capacitatea flotelor lor, la controlul navelor de dimensiuni mici, la fiabilitatea datelor raportate cu privire la capturi și la tratamentul egal al operatorilor din sectorul pescuitului din punctul de vedere al sancțiunilor aplicate. Curtea formulează o serie de recomandări în atenția Comisiei Europene și a statelor membre în vederea ameliorării controalelor în acest domeniu.

CURTEA DE
CONTURI
EUROPEANĂ

Oficiul pentru Publicații

CURTEA DE CONTURI EUROPEANĂ
12, rue Alcide de Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tel. +352 4398-1

Întrebări: eca.europa.eu/ro/Pages/ContactForm.aspx

Website: eca.europa.eu

Twitter: @EUAuditors